

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 303

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

8 Σεπτεμβρίου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 303/02

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα* της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 303/03

Υπόθεση C-675/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2013 η Zoo Sport Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-455/12, Zoo Sport Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στην οποία παρεμβαίνουνσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν η K-2 Corp.

2

2014/C 303/04

Υπόθεση C-676/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Zoo Sport Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-453/12, Zoo Sport Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στην οποία παρεμβαίνουνσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν η K-2 Corp.

2

2014/C 303/05

Υπόθεση C-28/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Częstochowie (Πολωνία) στις 20 Ιανουαρίου 2014 — Ryszard Pańczyk κατά Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

3

EL

2014/C 303/06	Υπόθεση C-101/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2014 η Brown Brothers Harriman & Co κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 9 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	3
2014/C 303/07	Υπόθεση C-191/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) στις 17 Απριλίου 2014 — Borealis Polyolefine GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Υπόθεση C-192/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) στις 17 Απριλίου 2014 — OMV Refining & Marketing GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Υπόθεση C-226/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 8 Μαΐου 2014 — Eurogate Distribution GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt . . .	6
2014/C 303/10	Υπόθεση C-228/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 12 Μαΐου 2014 — DHL Hub Leipzig GmbH κατά Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Υπόθεση C-229/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) στις 12 Μαΐου 2014 — Ender Balkaya κατά Kiesel Abbruch-und Recycling Technik GmbH .	8
2014/C 303/12	Υπόθεση C-241/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 16 Μαΐου 2014 — Roman Bukovansky κατά Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Υπόθεση C-242/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Mannheim (Γερμανία) στις 19 Μαΐου 2014 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH κατά Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel και Gerhard Vogel	9
2014/C 303/14	Υπόθεση C-245/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 21 Μαΐου 2014 — Thomas Cook Belgium NV κατά Thurner Hotel GmbH	10
2014/C 303/15	Υπόθεση C-251/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Μαΐου 2014 — Balázs György κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Υπόθεση C-255/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 27 Μαΐου 2014 — Robert Michal Chmielewski κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Υπόθεση C-256/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 28 Μαΐου 2014 — Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2014/C 303/18	Υπόθεση C-257/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 28 Μαΐου 2014 — C. van der Lans κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Υπόθεση C-270/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2014 η Debonair Trading Internacional Lda κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 3 Απριλίου 2014 στην υπόθεση T-356/12, Debonair Trading Internacional Lda κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	14
2014/C 303/20	Υπόθεση C-274/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Ισπανία) στις 5ης Ιουνίου 2014 — Banco de Santander S.A.	15

2014/C 303/21	Υπόθεση C-276/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — Gmina Wrocław κατά Minister Finansów.	16
2014/C 303/22	Υπόθεση C-277/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek κατά Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi.	16
2014/C 303/23	Υπόθεση C-278/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 6 Ιουνίου 2014 — SC Enterprise Focused Solutions SRL κατά Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia	17
2014/C 303/24	Υπόθεση C-279/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 6 Ιουνίου 2014 — Catharina Smets, Franciscus Vereijken κατά TUIfly GmbH	18
2014/C 303/25	Υπόθεση C-287/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gyulai Törvényszék (Ουγγαρία) στις 11 Ιουνίου 2014 — Eurospeed Ltd κατά Szegedi Törvényszék.	18
2014/C 303/26	Υπόθεση C-288/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Timiș (Ρουμανία) στις 12 Ιουνίου 2014 — Silvia Ciup κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara	19
2014/C 303/27	Υπόθεση C-291/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουνίου 2014 η Faci SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-46/10, Faci SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2014/C 303/28	Υπόθεση C-293/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 13 Ιουνίου 2014 — Gebhart Hiebler κατά Walter Schlagbauer.	21
2014/C 303/29	Υπόθεση C-295/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 16 Ιουνίου 2014 — DOW Benelux κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Υπόθεση C-297/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 17 Ιουνίου 2014 — Dr. Rüdiger Hobohm κατά Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL	22
2014/C 303/31	Υπόθεση C-298/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 16 Ιουνίου 2014 — Alain Brouillard κατά Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge	23
2014/C 303/32	Υπόθεση C-300/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 20 Ιουνίου 2014 — Imtech Marine Belgium NV κατά Radio Hellenic SA.	24
2014/C 303/33	Υπόθεση C-301/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 24 Ιουνίου 2014 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. κατά Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Υπόθεση C-306/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 25 Ιουνίου 2014 — Direktor na Agentsia «Mitnitsi» κατά «Biovet» AD	26
2014/C 303/35	Υπόθεση C-312/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) στις 1 Ιουλίου 2014 — Banif Plus Bank Zrt. κατά Lantos Márton, Lantos Mártonné	27

2014/C 303/36	Υπόθεση C-316/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2014 — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Fußock κατά Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Υπόθεση C-317/14: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	28
2014/C 303/38	Υπόθεση C-330/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιουλίου 2014 — Szemerey Gergely κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	29
2014/C 303/39	Υπόθεση C-331/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 8 Ιουλίου 2014 — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma κατά Republika Slovenija — Ministrstvo za finance	30
2014/C 303/40	Υπόθεση C-334/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 9 Ιουλίου 2014 — État belge κατά Nathalie De Fruytier	31

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 303/41	Υπόθεση T-189/14 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2014 — Deza κατά ECHA (Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή του ECHA, τα οποία περιέχουν πληροφορίες υποβληθείσες από επιχείρηση στο πλαίσιο της αιτήσεώς της για την αδειοδότηση της διαθέσεως χημικής ουσίας στην αγορά — Απόφαση να επιτραπεί σε τρίτο η πρόσβαση στα έγγραφα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Επείγον — Fumus boni juris — Στάθμιση συμφερόντων)	32
2014/C 303/42	Υπόθεση T-420/14: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — Wine in Black κατά FEEA — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Υπόθεση T-422/14: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — Viscas κατά Επιτροπής	33
2014/C 303/44	Υπόθεση T-424/14: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — ClientEarth κατά Επιτροπής	34
2014/C 303/45	Υπόθεση T-425/14: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — ClientEarth κατά Επιτροπής	35
2014/C 303/46	Υπόθεση T-441/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής	36
2014/C 303/47	Υπόθεση T-444/14: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — Furukawa Electric κατά Επιτροπής	38
2014/C 303/48	Υπόθεση T-445/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — ABB κατά Επιτροπής	39
2014/C 303/49	Υπόθεση T-450/14: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Sumitomo Electric Industries και J-Power Systems κατά Επιτροπής	40
2014/C 303/50	Υπόθεση T-451/14: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Fujikura κατά Επιτροπής	41
2014/C 303/51	Υπόθεση T-453/14: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2014 — Pannonhalmi Fővárosi és Megyei Kormányzat κατά Κοινοβουλίου	42
2014/C 303/52	Υπόθεση T-460/14: Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2014 — AETMD κατά Συμβουλίου	43
2014/C 303/53	Υπόθεση T-463/14: Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2014 — Österreichische Post κατά Επιτροπής	44
2014/C 303/54	Υπόθεση T-486/14: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2014 — Stavytskyi κατά Συμβουλίου	45

2014/C 303/55	Υπόθεση T-507/14: Αγωγή της 1ης Ιουλίου 2014 — Vidmar κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	46
2014/C 303/56	Υπόθεση T-510/14: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2014 — Staywell Hospitality Group κατά ΓΕΕΑ — Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Υπόθεση T-513/14: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2014 — GreenPack κατά ΓΕΕΑ (greenpack).	48
2014/C 303/58	Υπόθεση T-514/14: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2014 — Hispavima κατά Επιτροπής.	49
2014/C 303/59	Υπόθεση T-519/14: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2014 — Grupo Morera & Vallejo και DSA κατά Επιτροπής	49
2014/C 303/60	Υπόθεση T-520/14: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2014 — bd breyton-design κατά ΓΕΕΑ (RACE GTP) . .	50
2014/C 303/61	Υπόθεση T-525/14: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2014 — Compagnie générale des établissements Michelin κατά ΓΕΕΑ — Continental Reifen Deutschland (XKING).	51
2014/C 303/62	Υπόθεση T-526/14: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2014 — Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Υπόθεση T-528/14: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2014 — Information Resources κατά ΓΕΕΑ (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Υπόθεση T-529/14: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2014 — adp Gauselmann κατά ΓΕΕΑ (Multi Win) . . .	53
2014/C 303/65	Υπόθεση T-530/14: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2014 — Verein StHD κατά ΓΕΕΑ (αναπαράσταση μαύρου φιδόγκου)	54
2014/C 303/66	Υπόθεση T-532/14: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2014 — Alsharghawi κατά Συμβουλίου	55
2014/C 303/67	Υπόθεση T-539/14: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2014 — North Drilling κατά Συμβουλίου	55
2014/C 303/68	Υπόθεση T-541/14: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2014 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris κατά ΓΕΕΑ — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Ενωθείσες υποθέσεις T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 έως T-102/12 και T-446/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014 — Makhlouf κ.λπ. κατά Συμβουλίου .	57
2014/C 303/70	Υπόθεση T-641/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2014 — Gemeente Bergen op Zoom κατά Επιτροπής	58
2014/C 303/71	Υπόθεση T-28/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2014 — José Manuel Baena Grupo κατά ΓΕΕΑ — Neuman (Καθιστή μορφή)	58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της*
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2014/C 303/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 292 της 1.9.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 282 της 25.8.2014

EE C 261 της 11.8.2014

EE C 253 της 4.8.2014

EE C 245 της 28.7.2014

EE C 235 της 21.7.2014

EE C 223 της 14.7.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2013 η Zoo Sport Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-455/12, Zoo Sport Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στην οποία παρεμβαίνουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν η K-2 Corp.

(Υπόθεση C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zoo Sport Ltd (εκπρόσωπος: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και K-2 Corp.

Με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2014 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε την αναίρεση απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Zoo Sport Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-453/12, Zoo Sport Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στην οποία παρεμβαίνουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν η K-2 Corp.

(Υπόθεση C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zoo Sport Ltd (εκπρόσωπος: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και K 2 Corp.

Με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2014 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε την αναίρεση απαράδεκτη.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Częstochowie (Πολωνία) στις 20 Ιανουαρίου 2014 — Ryszard Pańczyk κατά Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

(Υπόθεση C-28/14)

(2014/C 303/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ryszard Pańczyk

Καθού: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2014 το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι είναι αναμύδιο να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Częstochowie [περιφερειακό δικαστήριο της πόλεως Częstochowa].

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2014 η Brown Brothers Harriman & Co κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 9 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Brown Brothers Harriman & Co. (εκπρόσωποι: P. Leander, T. Kronhöffer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Με διάταξη της 17ης Ιουλίου 2014 το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) έκρινε την αναίρεση απαράδεκτη.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) στις 17 Απριλίου 2014 — Borealis Polyolefine GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-191/14)

(2014/C 303/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Borealis Polyolefine GmbH

Καθού: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ ⁽¹⁾ και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον αποκλείει από τη βάση υπολογισμού του άρθρου 10α, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', τις εκπομπές τις οφειλόμενες αφενός σε απαέρια που παράγονται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και αφετέρου στη θερμότητα που χρησιμοποιείται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ⁽²⁾ εγκαταστάσεις και προέρχεται από εγκαταστάσεις συμπαραγωγής ενέργειας, εκπομπές ως προς τις οποίες η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων επιτρέπεται δυνάμει του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ ⁽³⁾;
- 2) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 3, στοιχεία ε' και κα', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αυτό καθαυτό και/ή σε συνδυασμό με το άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον ορίζει ότι συνιστούν εκπομπές προερχόμενες από «παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας» οι εκπομπές CO₂ που οφείλονται αφενός σε απαέρια που παράγονται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και αφετέρου στη θερμότητα που χρησιμοποιείται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και προέρχεται από εγκαταστάσεις συμπαραγωγής ενέργειας;
- 3) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και προσκρούει στους σκοπούς της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον δημιουργεί ασυμμετρία αποκλείοντας από τη βάση υπολογισμού του άρθρου 10, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', τις εκπομπές τις οφειλόμενες στην καύση απαερίων και στη θερμότητα που παράγεται από συμπαραγωγή ενέργειας, ενώ επιτρέπεται η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων σχετικών με τις εκπομπές αυτές δυνάμει του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ;
- 4) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον το άρθρο 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως τροποποιεί το άρθρο 10α, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αντικαθιστώντας την αναφορά σε «εγκαταστάσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από την παράγραφο 3» με την αναφορά σε «εγκαταστάσεις οι οποίες δεν είναι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας»;
- 5) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον η απόφαση αυτή δεν εκδόθηκε βάσει της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου και το άρθρο 12 του κανονισμού 182/2011/ΕΕ;
- 6) Έχει το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αποκλείει τη διατήρηση δωρεάν κατανομών που πραγματοποιήθηκαν βάσει παράνομου υπολογισμού διατομεακού διορθωτικού συντελεστή;
- 7) Έχει το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αυτό καθαυτό και/ή σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/287/ΕΕ, την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία ο παρανόμως υπολογισθείς ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4 της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ και στο παράρτημα ΙI αυτής, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις δωρεάν κατανομής εντός κράτους μέλους;
- 8) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον καταλαμβάνει μόνον εκπομπές από εγκαταστάσεις που περιλήφθηκαν στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2008, κατά τρόπο που αποκλείει τις εκπομπές από δραστηριότητες οι οποίες περιλαμβάνονται στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2008 (στο τροποποιημένο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ), όταν αυτές οι δραστηριότητες έλαβαν χώρα σε εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονταν στο κοινοτικό σύστημα ήδη πριν το έτος 2008;

- 9) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον καταλαμβάνει μόνον εκπομπές από εγκαταστάσεις που περιλήφθηκαν στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2013, κατά τρόπο που αποκλείει τις εκπομπές από δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2013 (στο τροποποιημένο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ), όταν αυτές οι δραστηριότητες έλαβαν χώρα σε εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονταν στο κοινοτικό σύστημα ήδη πριν το έτος 2013;

- (¹) Απόφαση της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 240, σ. 27).
- (²) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).
- (³) Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) στις 17 Απριλίου 2014 — OMV Refining & Marketing GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-192/14)

(2014/C 303/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: OMV Refining & Marketing GmbH

Καθού: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ (¹) και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον αποκλείει από τη βάση υπολογισμού του άρθρου 10α, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', τις εκπομπές τις οφειλόμενες αφενός σε απαέρια που παράγονται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και αφετέρου στη θερμότητα που χρησιμοποιείται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (²) εγκαταστάσεις και προέρχεται από εγκαταστάσεις συμπαραγωγής ενέργειας, εκπομπές ως προς τις οποίες η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων επιτρέπεται δυνάμει του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ (³);
- 2) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 3, στοιχεία ε' και κα', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αυτό καθαυτό και/ή σε συνδυασμό με το άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον ορίζει ότι συνιστούν εκπομπές προερχόμενες από «παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας» οι εκπομπές CO₂ που οφείλονται αφενός σε απαέρια που παράγονται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και αφετέρου στη θερμότητα που χρησιμοποιείται από υπαγόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεις και προέρχεται από εγκαταστάσεις συμπαραγωγής ενέργειας;
- 3) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και προσκρούει στους σκοπούς της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον δημιουργεί ασυμμετρία αποκλείοντας από τη βάση υπολογισμού του άρθρου 10, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', τις εκπομπές τις οφειλόμενες στην καύση απαερίων και στη θερμότητα που παράγεται από συμπαραγωγή ενέργειας, ενώ επιτρέπεται η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων σχετικών με τις εκπομπές αυτές δυνάμει του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ;

- 4) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον το άρθρο 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως τροποποιεί το άρθρο 10α, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αντικαθιστώντας την αναφορά σε «εγκαταστάσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από την παράγραφο 3» με την αναφορά σε «εγκαταστάσεις οι οποίες δεν είναι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας»;
- 5) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον η απόφαση αυτή δεν εκδόθηκε βάσει της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου και το άρθρο 12 του κανονισμού 182/2011/ΕΕ;
- 6) Έχει το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αποκλείει τη διατήρηση δωρεάν κατανομών που πραγματοποιήθηκαν βάσει παράνομου υπολογισμού διατομεακού διορθωτικού συντελεστή;
- 7) Έχει το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, αυτό καθαυτό και/ή σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/287/ΕΕ, την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία ο παρανόμως υπολογισθείς ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4 της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ και στο παράρτημα II αυτής, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις δωρεάν κατανομής εντός κράτους μέλους;
- 8) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον καταλαμβάνει μόνον εκπομπές από εγκαταστάσεις που περιλήφθηκαν στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2008, κατά τρόπο που αποκλείει τις εκπομπές από δραστηριότητες οι οποίες περιλαμβάνονται στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2008 (στο τροποποιημένο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ), όταν αυτές οι δραστηριότητες έλαβαν χώρα σε εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονταν στο κοινοτικό σύστημα ήδη πριν το έτος 2008;
- 9) Είναι άκυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ και αντιβαίνει στο άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον καταλαμβάνει μόνον εκπομπές από εγκαταστάσεις που περιλήφθηκαν στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2013, κατά τρόπο που αποκλείει τις εκπομπές από δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στο κοινοτικό σύστημα από το έτος 2013 (στο τροποποιημένο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ), όταν αυτές οι δραστηριότητες έλαβαν χώρα σε εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονταν στο κοινοτικό σύστημα ήδη πριν το έτος 2013;
-
- (¹) Απόφαση της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 240, σ. 27).
- (²) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).
- (³) Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις
8 Μαΐου 2014 — Eurogate Distribution GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Υπόθεση C-226/14)

(2014/C 303/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Eurogate Distribution GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ η επιβολή φόρου κύκλου εργασιών κατά την εισαγωγή, αγαθών που επανεξάγονται ως μη κοινοτικά εμπορεύματα, για τα οποία γεννάται, ωστόσο, τελωνειακή οφειλή εξαιτίας παραβάσεως της υποχρέωσης του άρθρου 204 του τελωνειακού κώδικα ⁽²⁾ —εδώ: καθυστερημένη εκπλήρωση της υποχρέωσης άμεσης καταχώρισεως στην προβλεπόμενη προς τούτο λογιστική αποθήκη της εξόδου του εμπορεύματος από την οικεία αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, το αργότερο κατά τη στιγμή της ως άνω εξόδου;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Επιτάσσουν οι διατάξεις της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε τέτοιες περιπτώσεις την επιβολή φόρου κύκλου εργασιών κατά την εισαγωγή των αγαθών ή εναπόκειται αυτό στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών;

και

- 3) Οφείλει ο διαχειριστής της αποθήκης τελωνειακής αποταμιεύσεως, ο οποίος στο πλαίσιο υφιστάμενης σχέσεως παροχής υπηρεσιών αποθηκεύει στην τελωνειακή του αποθήκη ένα αγαθό προερχόμενο από τρίτο κράτος, για το οποίο δεν έχει εξουσία διαθέσεως, φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισαγωγών, εξαιτίας παραβάσεως της υποχρέωσής του από το άρθρο 10, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 204, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, ακόμη και στην περίπτωση που το αγαθό δεν χρησιμοποιείται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεών του;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 12 Μαΐου 2014 — DHL Hub Leipzig GmbH κατά Hauptzollamt Braunschweig

(Υπόθεση C-228/14)

(2014/C 303/09)

Γλώσσα διαδικασίας: γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: DHL Hub Leipzig GmbH

Καθού: Hauptzollamt Braunschweig

Προδικαστικό ερώτημα

— Θεωρείται ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή αγαθών που επανεξάγονται ως μη κοινοτικά εμπορεύματα υπό τελωνειακή επιτήρηση, για τα οποία έχει γεννηθεί, ωστόσο, τελωνειακή οφειλή εξαιτίας παραβάσεως της υποχρέωσης του άρθρου 204 του τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾ —εδώ: παράλειψη εμπρόθεσμης εκκαθαρίσεως του καθεστώτος εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως μέσω της προσκομίσεως των αγαθών προς έλεγχο στο αρμόδιο τελωνείο προορισμού πριν τη μεταφορά τους σε τρίτη χώρα— δεν οφείλεται νομίμως κατά την έννοια του άρθρου 236, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα σε συνδυασμό με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾, ιδίως εάν ως οφειλέτης εκληφθεί εκείνος που υπείχε τη μη τηρηθείσα υποχρέωση, χωρίς να έχει την εξουσία διαθέσεως των αγαθών;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) στις 12 Μαΐου 2014 — Ender Balkaya κατά Kiesel Abbruch-und Recycling Technik GmbH

(Υπόθεση C-229/14)

(2014/C 303/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Verden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ender Balkaya

Καθής: Kiesel Abbruch-und Recycling Technik GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το δικαιο της Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις ⁽¹⁾, υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, οι οποίες, κατά τον προβλεπόμενο σε αυτήν τη διάταξη υπολογισμό του αριθμού του απασχολούμενου προσωπικού, δεν λαμβάνουν υπόψη μέλος του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας, ακόμη και αν η δραστηριότητά του ασκείται, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο άλλου οργάνου της οικείας εταιρίας και εφόσον, ως αντάλλαγμα για τη δραστηριότητά του αυτή, εισπράττει αμοιβή και δεν κατέχει μερίδιο στην εταιρία;
- 2) Πρέπει να ερμηνευθεί το δικαιο της Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, υπό την έννοια ότι επιτάσσει, κατά τον προβλεπόμενο σε αυτήν τη διάταξη υπολογισμό του αριθμού των απασχολούμενων, να συνυπολογίζονται ως εργαζόμενοι και τα πρόσωπα τα οποία, χωρίς να λαμβάνουν αμοιβή από τον εργοδότη, ωστόσο χρηματοδοτούνται και αναγνωρίζονται από τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες για την ενίσχυση της απασχόλησης και ασκούνται στην πράξη, ώστε να αποκτήσουν γνώσεις ή να εμβαθύνουν τις γνώσεις τους ή να παρακολουθήσουν πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης («πρακτική άσκηση»), ή μήπως επαφίεται στα κράτη μέλη να θεσπίσουν εθνικές νομοθετικές διατάξεις ή να διαμορφώσουν πρακτικές επ' αυτού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 16 Μαΐου 2014 — Roman Bukovansky κατά Finanzamt Lörrach

(Υπόθεση C-241/14)

(2014/C 303/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Roman Bukovansky

Καθού: Finanzamt Lörrach

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων ⁽¹⁾, της 21ης Ιουνίου 1999 (BGBl. II 2001, 810 επ.), η οποία κυρώθηκε με νόμο από το Bundestag [ομοσπονδιακή Κάτω Βουλή] στις 2 Σεπτεμβρίου 2001 (BGBl II 2001, σ. 810) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2002, ιδίως το προοίμιο της, τα άρθρα 1, 2, 21, καθώς και τα άρθρα 7, 9 του παραρτήματος I, την έννοια ότι απαγορεύουν να υποβάλλεται, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, της Συμβάσεως μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας (DBA-Schweiz 1971/2002) σε συνδυασμό με το άρθρο 15a, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, της DBA-Schweiz 1971/2002, στη γερμανική φορολογία εργαζόμενος ο οποίος μετακόμισε από την ημεδαπή στην Ελβετία, δεν έχει την ελβετική ιθαγένεια και από της εισόδου του στην Ελβετία είναι, όπως αποκαλείται, κατ' αντίστροφη φορά μεθοριακός εργαζόμενος σύμφωνα με το άρθρο 15a, παράγραφος 1, της DBA-Schweiz 1971/2002;

⁽¹⁾ EE L 114, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Mannheim (Γερμανία) στις 19 Μαΐου 2014 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH κατά Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel και Gerhard Vogel

(Υπόθεση C-242/14)

(2014/C 303/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Mannheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Εναγόμενοι: Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Προδικαστικά ερωτήματα

- Υποχρεούται κάποιος καλλιεργητής, ο οποίος χωρίς να έχει συνάψει σχετική σύμβαση με τον κάτοχο κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας έκανε χρήση πολλαπλασιαστικού υλικού προστατευόμενης ποικιλίας το οποίο απέκτησε μέσω φυτεύσεως, να καταβάλει εύλογη αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, και, εφόσον έχει ενεργήσει με δόλο ή αμέλεια, να αποκαταστήσει την περαιτέρω ζημία η οποία προξενήθηκε από την προσβολή των δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, ακόμη και ενόσω δεν έχει ακόμη εκπληρώσει την υποχρέωση την οποία υπέχει κατ' άρθρο 14, παράγραφος 3, τέταρτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού σε συνδυασμό με τα άρθρα 5 επ. του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94, προς καταβολή δίκαιης αμοιβής (δικαιώματα φυτεύσεως) κατά το χρόνο πραγματικής χρήσεως του προϊόντος συγκομιδής για σκοπούς αναπαραγωγής στον αγρό;
- Σε περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι ο καλλιεργητής δύναται να εκπληρώσει την υποχρέωση καταβολής δικαιωμάτων φυτεύσεως ακόμη και μετά την πραγματική χρήση του προϊόντος συγκομιδής για σκοπούς αναπαραγωγής στον αγρό: πρέπει οι προμνησθείσες διατάξεις να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τάσσουν προδεσμία εντός της οποίας ο καλλιεργητής που έκανε χρήση πολλαπλασιαστικού υλικού προστατευόμενης ποικιλίας αποκτηθέντος μέσω φυτεύσεως οφείλει να εκπληρώσει την υποχρέωση την οποία υπέχει για καταβολή δικαιωμάτων φυτεύσεως, ούτως ώστε να θεωρηθεί ότι ήταν «εξουσιοδοτημένος» να διενεργήσει την εν λόγω φύτευση κατά την έννοια του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 σε συνδυασμό με το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού;

⁽¹⁾ EE L 227, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 173, σ. 14.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 21 Μαΐου 2014 — Thomas Cook Belgium NV κατά Thurner Hotel GmbH

(Υπόθεση C-245/14)

(2014/C 303/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Thomas Cook Belgium NV

Εφεσίβλητη: Thurner Hotel GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾, την έννοια ότι ο καθού μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού, ακόμη και όταν η διαταγή πληρωμής του επιδόθηκε μεν νόμιμα, πλην όμως, βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο έντυπο της αιτήσεως σχετικά με τη δικαιοδοσία, έχει εκδοθεί από αναρμόδιο δικαστήριο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 25 της ανακοινώσεως COD 2004/0055 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2006, ακόμη και όταν η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βασίστηκε σε στοιχεία που παρείχε ο αιτών στο έντυπο, τα οποία μπορεί να αποδειχθούν εκ των υστέρων εσφαλμένα, ιδίως δε όταν από αυτά εξαρτάται η αρμοδιότητα του δικαστηρίου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 399, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Μαΐου 2014 — Balázs György κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Υπόθεση C-251/14)

(2014/C 303/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Balázs György

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 5 της οδηγίας 98/70/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, την έννοια ότι, πέραν των κριτηρίων ποιότητας που ορίζονται στην εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία έχει θεσπισθεί δυνάμει της εν λόγω οδηγίας, δεν μπορούν να επιβληθούν στον προμηθευτή καυσίμων, βάσει άλλης εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, κριτήρια ποιότητας προβλεπόμενα σε εθνικό πρότυπο και συμπληρωματικά σε σχέση με τα προβλεπόμενα στην οδηγία;
- 2) Έχει το άρθρο 1, σημεία 6 και 11, της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών [και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών] ⁽²⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση που τελεί σε ισχύ τεχνικός κανόνας (εν προκειμένω, υπουργική απόφαση εκδοθείσα δυνάμει νομοθετικής εξουσιοδότησεως), η εφαρμογή εθνικού προτύπου θεσπισθέντος στο ίδιο πλαίσιο δύναται να είναι αποκλειστικώς προαιρετική, ήτοι η υποχρεωτική εφαρμογή του δεν μπορεί να θεσπισθεί διά νόμου;
- 3) Πληροί το κριτήριο της θέσεως του εθνικού προτύπου στη διάθεση του κοινού, όπως ορίζεται στο [άρθρο 1], σημείο 6, της οδηγίας 98/34/EK, πρότυπο το οποίο, κατά τον χρόνο υποχρεωτικής εφαρμογής του σύμφωνα με τη διοικητική αρχή, δεν είναι διαθέσιμο στην εθνική γλώσσα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 350, σ. 58.

⁽²⁾ ΕΕ L 204, σ. 37.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 27 Μαΐου 2014 — Robert Michal Chmielewski κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Υπόθεση C-255/14)

(2014/C 303/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Robert Michal Chmielewski

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το ποσό του διοικητικού προστίμου που επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 5/A του νόμου XLVIII, εκτελεστικού του κανονισμού (ΕΚ) 1889/2005 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Κοινότητα (στο εξής: εθνικός εκτελεστικός νόμος), ικανοποιεί την απαίτηση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του αναφερόμενου κανονισμού, σύμφωνα με την οποία οι κυρώσεις που θεσπίζει το εθνικό δίκαιο πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αποτρεπτικές και, ταυτόχρονα, ανάλογες προς την διαπραχθείσα παράβαση νόμου και τον επιδιωκόμενο σκοπό;

- 2) Αντίκειται το άρθρο 5/A του εθνικού εκτελεστικού νόμου, συνεπεία του ύψους των προστίμων που επιβάλλει, στην απαγόρευση συγκαλυμμένων περιορισμών της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων που επιβάλλει η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 65, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) EE L 309, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 28 Μαΐου 2014 — Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-256/14)

(2014/C 303/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η βεβαίωση ΦΠΑ λόγω μετακυλίσεως, χωρίς καμία προσαύξηση, από ιδιωτική εταιρία παροχής υποδομών για τη διανομή φυσικού αερίου σε εταιρία προς την οποία παρέχει τις υπηρεσίες της, των ποσών που αντιστοιχούν στα τέλη χρήσεως του υπεδάφους, τα οποία καταβάλλονται στους δήμους στους οποίους βρίσκονται οι αγωγοί που αποτελούν τις υποδομές αυτές;
- 2) Δεδομένου ότι οι τοπικές αρχές βεβαιώνουν τα τέλη χρήσεως του υπεδάφους στο πλαίσιο της ασκήσεως δημόσιας εξουσίας χωρίς να περιλαμβάνουν σε αυτά ΦΠΑ, είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η βεβαίωση ΦΠΑ λόγω της μετακυλίσεως των καταβληθέντων ποσών που αντιστοιχούν σε αυτά τα τέλη από ιδιωτική εταιρία παροχής υποδομών διανομής φυσικού αερίου σε εταιρία προς την οποία παρέχει τις υπηρεσίες της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 28 Μαΐου 2014 — C. van der Lans κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Υπόθεση C-257/14)

(2014/C 303/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: C. van der Lans

Εναγόμενη: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια του συμβάντος στη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη [του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91];
- 2) Λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 22 της αποφάσεως Wallentin ⁽²⁾, οι έκτακτες περιστάσεις κατά την έννοια της προαναφερθείσας δέκατης τέταρτης αιτιολογικής σκέψεως δεν συμπίπτουν με τις περιπτώσεις που απαριθμούνται ενδεικτικά στη δεύτερη περίοδο της δέκατης τέταρτης αιτιολογικής σκέψεως και οι οποίες περιπτώσεις χαρακτηρίζονται από το Δικαστήριο, στη σκέψη 22, ως γεγονότα. Είναι αληθές ότι τα γεγονότα κατά την έννοια της προαναφερθείσας σκέψεως 22 δεν είναι τα ίδια με το συμβάν κατά τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη;
- 3) Τι περιεχόμενο πρέπει να δοθεί στην έννοια των εκτάκτων περιστάσεων οι οποίες συνδέονται με το συμβάν των «απροσδόκητων ελλείψεων στην ασφάλεια της πτήσης» κατά την έννοια της προαναφερθείσας δέκατης τέταρτης αιτιολογικής σκέψεως και οι οποίες, κατά τη σκέψη 23 της αποφάσεως Wallentin, δεν μπορούν να συνιστούν αφ' εαυτών, ως απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσεως, έκτακτες περιστάσεις, αλλά, λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 22, μπορούν μόνο να οδηγήσουν στη δημιουργία τέτοιων περιστάσεων;
- 4) Κατά τη σκέψη 23 της αποφάσεως Wallentin, τεχνικό πρόβλημα μπορεί να συμπεριληφθεί στις «απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσης» και επομένως αποτελεί «γεγονός» κατά την έννοια της σκέψεως 22 της αποφάσεως Wallentin· κατά τη σκέψη 23 της αποφάσεως Wallentin, οι περιστάσεις που συνδέονται με το γεγονός αυτό μπορούν να χαρακτηριστούν ως έκτακτες αν αφορούν γεγονός το οποίο δεν συνδέεται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του οικείου αερομεταφορέα και διέφυγε τον αποτελεσματικό έλεγχο του τελευταίου λόγω της φύσεως ή των αιτιών του· κατά τη σκέψη 24, η επίλυση τεχνικού προβλήματος οφειλόμενου σε έλλειψη συντηρήσεως συνιστά στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με [σελ. 8 του πρωτοτύπου] την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα· για τον λόγο αυτόν, κατά τη σκέψη 25 της αποφάσεως Wallentin, τέτοια τεχνικά προβλήματα δεν μπορούν να αποτελέσουν έκτακτες περιστάσεις. Από τις σκέψεις αυτές φαίνεται να προκύπτει ότι τεχνικό πρόβλημα το οποίο περιλαμβάνεται στις «απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσης» αποτελεί ταυτόχρονα γεγονός το οποίο μπορεί να συνδέεται με έκτακτες περιστάσεις, και μάλιστα να αποτελέσει έκτακτη περίπτωση. Πώς πρέπει να ερμηνευθούν οι σκέψεις 22 έως 25 της αποφάσεως Wallentin έτσι ώστε να αρθεί αυτή η φαινομενική αντίφαση;
- 5) Η φράση «στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα» ερμηνεύεται στη νομολογία των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων συστηματικά ως: «συνδεδεμένο με τις συνήθεις δραστηριότητες αεροπλοΐας» – ερμηνεία που άλλωστε στοιχεί με την ολλανδική λέξη «inherent» (που δεν είναι το πρωτότυπο κείμενο της αποφάσεως)– έτσι ώστε, για παράδειγμα, ούτε συγκρούσεις με πτηνά ή νέφη τέφρας να θεωρούνται γεγονότα κατά την έννοια της σκέψεως 23 της αποφάσεως Wallentin. Σε άλλες αποφάσεις τονίζεται η φράση «διέφυγε τον αποτελεσματικό έλεγχο του [οικείου αερομεταφορέα] λόγω της φύσεως ή των αιτιών του γεγονότος», επίσης στη σκέψη 23 της αποφάσεως Wallentin. Νοείται με τη φράση «στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με» ότι μόνον γεγονότα δυνάμενα να ελεγχθούν πραγματικά από τον αερομεταφορέα εμπίπτουν στην έννοια αυτή;
- 6) Πώς πρέπει να αναγνωσθεί η αιτιολογική σκέψη 26 της αποφάσεως Wallentin, ή πώς πρέπει να ερμηνευθεί η σκέψη αυτή, υπό το πρίσμα της απαντήσεως του Δικαστηρίου στα πέμπτα ερωτήματα 4 και 5;
- 7) α. Σε περίπτωση που στο ερώτημα 6 δοθεί η απάντηση ότι τεχνικά προβλήματα που μπορούν να συμπεριληφθούν σε απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσεως συνιστούν έκτακτες περιστάσεις οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε επιτυχή επίκληση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού, αν απορρέουν από γεγονός το οποίο δεν αποτελεί στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και αν δεν μπορούν να ελεγχθούν αποτελεσματικά από αυτόν, σημαίνει αυτό ότι ένα τεχνικό πρόβλημα το οποίο παρουσιάστηκε ξαφνικά και δεν μπορεί να αποδοθεί σε ελλιπή συντήρηση ούτε εντοπίστηκε κατά τη διάρκεια τακτικού ελέγχου (των λεγόμενων «ελέγχων Α-Δ» και του «ημερησίου ελέγχου» οι οποίοι προαναφέρθηκαν στην ενότητα των πραγματικών περιστατικών) μπορεί να συνιστά έκτακτη περίπτωση –αν υποτεθεί ότι ο εντοπισμός του δεν ήταν δυνατός κατά τους τακτικούς αυτούς ελέγχους συντηρήσεως– εφόσον τότε δεν μπορεί να προσδιοριστεί κανένα γεγονός κατά την έννοια της σκέψεως 26 και ως εκ τούτου ούτε είναι δυνατόν να καθοριστεί αν αυτό αποτελεί στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και συνεπώς αν αυτό μπορούσε να ελεγχθεί από τον αερομεταφορέα;

- β. Αν στο ερώτημα 6 δοθεί η απάντηση ότι τεχνικά προβλήματα που μπορούν να συμπεριληφθούν σε απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσεως αποτελούν γεγονότα κατά την έννοια της σκέψεως 22 και αν το τεχνικό πρόβλημα παρουσιάστηκε ξαφνικά και δεν μπορεί να αποδοθεί σε ελλιπή συντήρηση ούτε εντοπίστηκε κατά τη διάρκεια τακτικού ελέγχου (των λεγόμενων «ελέγχων Α-Δ» και του «ημερησίου ελέγχου»), αποτελεί τότε το τεχνικό αυτό πρόβλημα στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και μπορεί να ελεγχθεί από αυτόν κατά την έννοια της σκέψεως 26;
- γ. Αν στο ερώτημα 6 δοθεί η απάντηση ότι τεχνικά προβλήματα που μπορούν να συμπεριληφθούν σε απροσδόκητες ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσεως συνιστούν γεγονότα κατά την έννοια της σκέψεως 22 και αν το τεχνικό πρόβλημα παρουσιάστηκε ξαφνικά και δεν μπορεί να αποδοθεί σε ελλιπή συντήρηση ούτε εντοπίστηκε κατά τη διάρκεια τακτικού ελέγχου (των λεγόμενων «ελέγχων Α-Δ» και του «ημερησίου ελέγχου»), ποιες περιστάσεις πρέπει τότε να συνδεθούν με το τεχνικό αυτό πρόβλημα και πότε πρέπει οι περιστάσεις αυτές να θεωρηθούν έκτακτες έτσι ώστε να είναι δυνατή η επίκλησή τους κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού;
- 8) Ο αερομεταφορέας μπορεί να επικαλεστεί έκτακτες περιστάσεις μόνον αν μπορεί να αποδείξει ότι η ακύρωση/καθυστερήση προκλήθηκε από έκτακτες περιστάσεις οι οποίες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν ακόμη και αν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα. Είναι ορθό το συμπέρασμα ότι η λήψη όλων των εύλογων μέτρων έχει ως σκοπό την αποτροπή της επελεύσεως έκτακτων περιστάσεων, αλλά όχι τη λήψη μέτρων προκειμένου η καθυστέρηση να περιοριστεί εντός του προβλεπόμενου στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, του κανονισμού 261/2004, σε συνδυασμό με τις σκέψεις 57 έως 61 της αποφάσεως Sturgeon (C-402/07) ⁽³⁾, ορίου των 3 ωρών;
- 9) Κατ' αρχήν, δύναται να ληφθούν υπόψη δύο είδη μέτρων προκειμένου να περιοριστούν οι καθυστερήσεις έως 3 ώρες, δηλαδή, αφενός, η τήρηση αποθέματος από ανταλλακτικά σε περισσότερες τοποθεσίες ανά τον κόσμο, συνεπώς όχι μόνον στον αερολιμένα βάσεως του αερομεταφορέα, και, αφετέρου, η σε άλλη πτήση μεταφορά των επιβατών της πτήσεως που έχει καθυστέρηση. Μπορούν οι αερομεταφορείς κατά τον καθορισμό της ποσότητας του αποθέματος το οποίο αυτοί τηρούν καθώς και των σχετικών τοποθεσιών, να βασίζονται στο τι ειθίσται στον κόσμο της αεροπλοΐας, ακόμη και για τις εταιρείες που μόνον εν μέρει εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού;
- 10) Πρέπει ο δικαστής κατά την απάντηση στο ερώτημα αν ελήφθησαν όλα τα εύλογα μέτρα για τον περιορισμό της καθυστέρησης που επήλθε ως αποτέλεσμα τεχνικών προβλημάτων τα οποία επηρεάζουν τις ελλείψεις στην ασφάλεια της πτήσεως, να λάβει υπόψη περιστάσεις οι οποίες μεγεθύνουν τα αποτελέσματα της καθυστέρησης, όπως την περίσταση ότι το αεροσκάφος που παρουσίασε τα τεχνικά προβλήματα, έως ότου, όπως εν προκειμένω, επιστρέψει στη βάση του, πρέπει να προσεγγίσει περισσότερους του ενός αερολιμένες και ως εκ τούτου μπορεί να προκύψει σώρευση χαμένου χρόνου;

⁽¹⁾ EE L 46, σ. 1.

⁽²⁾ Απόφαση Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Απόφαση Sturgeon κ.λπ., C-402/07 και C-432/07, EU:C:2009:716.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2014 η Debonair Trading Internacional Ld^a κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 3 Απριλίου 2014 στην υπόθεση T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Debonair Trading Internacional Ld^a (εκπρόσωπος: T. Alkin, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, με το οποίο απορρίπτεται η προσφυγή κατά τα λοιπά,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την επανεξετάσει, λαμβάνοντας υπόψη τις οδηγίες του Δικαστηρίου σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο,
- να καταδικάσει το αντίδικο στα δικαστικά έξοδα των δικών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ήτοι παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾. Συνοπτικά, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επιχειρώντας να περιορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ενδέχεται να ανακύψει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ «οικογενείας» σημάτων και μεταγενέστερου σήματος. Επικουρικώς, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συνολική εξέταση του κινδύνου συγχύσεως λαμβάνοντας υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Ισπανία) στις 5ης Ιουνίου 2014 — Banco de Santander S.A.

(Υπόθεση C-274/14)

(2014/C 303/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Banco de Santander S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/5/CE⁽¹⁾ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο με τον αριθμό C45/07, την έννοια ότι η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που αναγνωρίζεται με την απόφαση αυτήν και υπό τους όρους υπό τους οποίους οριοθετείται ως προς τη φορολογική απαλλαγή της αποσβέσεως της χρηματοοικονομικής υπεραξίας του άρθρου 12, παράγραφος 5, του νόμου περί φορολογίας εταιριών τυγχάνει εφαρμογής σε σχέση με τις έμμεσες αποκτήσεις συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο μη εγκατεστημένων στην ημεδαπή εταιριών μέσω της άμεσης εξαγοράς μη εγκατεστημένης στην ημεδαπή εταιρίας χαρτοφυλακίου;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι άκυρη η απόφαση της Επιτροπής C(2013) 4399 final, της 17ης Ιουλίου 2013, εκδοθείσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων SA.35550 (13/C) (πρώην 13/NN, πρώην 12/CP) — Φορολογική απόσβεση οικονομικής υπεραξίας για απόκτηση συμμετοχών σε αλλοδαπή εταιρεία, με την οποία αποφασίστηκε η κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ λόγω παραβάσεως του άρθρου αυτού και του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 108 ΣΛΕΕ);

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 7, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 83, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — Gmina Wrocław κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-276/14)

(2014/C 303/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Gmina Wrocław

Ανααιρεσίβλητος: Minister Finansów [Υπουργός Οικονομικών]

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί να λογίζεται ως υποκείμενη στον φόρο προστιθέμενης αξίας, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οργανωτική μονάδα ενός δήμου (οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως στην Πολωνία) εάν ασκεί άλλες δραστηριότητες πέραν από εκείνες που εμπίπτουν στο πλαίσιο της ασκήσεως δημόσιας εξουσίας υπό την έννοια του άρθρου 13, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί, μολονότι δεν πληροί την προϋπόθεση της αυτονομίας (ανεξαρτησίας) που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Ιουνίου 2014 — PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek κατά Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(Υπόθεση C-277/14)

(2014/C 303/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Καθού: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2, σημείο 1, το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 5, παράγραφος 1, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾ (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει· στο εξής: έκτη οδηγία), την έννοια ότι συνιστά παράδοση αγαθών η πράξη η οποία διενεργήθηκε υπό συνθήκες, όπως οι επίμαχες στην εκκρεμή ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας ούτε ο υποκείμενος στον φόρο ούτε οι φορολογικές αρχές είναι σε θέση να προσδιορίσουν την ταυτότητα του πραγματικού προμηθευτή αγαθού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: έχουν το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', καθώς και το άρθρο 22, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις κατά τις οποίες —υπό συνθήκες, όπως οι επίμαχες στην εκκρεμή ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου υπόθεση— ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να προβεί στην έκπτωση του φόρου επί των εισροών επειδή το τιμολόγιο εκδόθηκε από πρόσωπο το οποίο δεν είναι ο πραγματικός προμηθευτής του αγαθού και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η ταυτότητα του πραγματικού προμηθευτή του αγαθού και να του επιβληθεί η υποχρέωση να καταβάλει τον φόρο ή να κατονομάσει το πρόσωπο το οποίο έχει τη σχετική υποχρέωση επί τη βάση του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας λόγω της εκδόσεως του τιμολογίου;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 6 Ιουνίου 2014 — SC Enterprise Focused Solutions SRL κατά Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Υπόθεση C-278/14)

(2014/C 303/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προφεύγουσα: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Καθού: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 23, παράγραφος 8, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004 ⁽¹⁾, την έννοια ότι, όταν η αναθέτουσα αρχή ορίζει, με αναφορά συγκεκριμένης μάρκας, τις τεχνικές προδιαγραφές του προϊόντος που αποτελεί το αντικείμενο της δημόσιας συμβάσεως, τα χαρακτηριστικά του προτεινόμενου ισοδύναμου προϊόντος πρέπει να αξιολογηθούν με γνώμονα μόνο τις τεχνικές προδιαγραφές των προϊόντων που παρασκευάζονται τώρα ή μπορούν να αξιολογηθούν με γνώμονα επίσης τα προϊόντα που υπάρχουν στην αγορά αλλά των οποίων έχει παύσει η παρασκευή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 6 Ιουνίου 2014 — Catharina Smets, Franciscus Vereijken κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-279/14)

(2014/C 303/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Εναγομένη: TUIfly

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο κανονισμός 261/2004 ⁽¹⁾ να ερμηνεύεται, λαμβανομένης υπόψη της δέκατης πέμπτης αιτιολογικής σκέψεως, υπό την έννοια ότι η συνδρομή έκτακτης περιστάσεως, η οποία ωθεί τους αερομεταφορείς να εκτρέψουν σκοπίμως ορισμένες πτήσεις από την προγραμματισμένη πορεία τους προκειμένου να αναπληρώσουν κατ' αρχάς τις πτήσεις που επηρεάστηκαν άμεσα από την έκτακτη περίπτωση, δύναται να δικαιολογήσει καθυστέρηση κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού και να απαλλάξει από την υποχρέωση αποζημιώσεως των επιβατών κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 261/2004 τον αερομεταφορέα του οποίου η πτήση πραγματοποιήθηκε μόνον αφού κατέστη δυνατή η εξάλειψη των εν λόγω περιστάσεων και η αναπλήρωση όλων των πτήσεων;
- 2) Πρέπει, συναφώς, το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο αερομεταφορέας που εκτελεί πτήσεις βάσει συστήματος διαρκούς κυκλοφορίας των αεροσκαφών έχει λάβει όλα τα εύλογα μέτρα και, ως εκ τούτου, απαλλάσσεται από την υποχρέωση αποζημιώσεως, εφόσον μεταφέρει κατά προτεραιότητα τους επιβάτες των οποίων η πτήση έχει καθυστερήσει ήδη σημαντικά, ως άμεση συνέπεια έκτακτης περιστάσεως, με τα αεροσκάφη που χρησιμοποιούνται υπό κανονικές συνθήκες για την εκτέλεση άλλων πτήσεων στο πλαίσιο του συστήματος διαρκούς κυκλοφορίας;
- 3) Πρέπει να γίνει δεκτό, υπό το πρίσμα της δέκατης πέμπτης αιτιολογικής σκέψεως, ότι οι έκτακτες περιστάσεις αφορούν μόνον το αεροσκάφος που επηρεάστηκε άμεσα από απεργία η οποία μπορεί να έχει επιπτώσεις σε μία ή περισσότερες πτήσεις του ή αφορούν οι περιστάσεις αυτές ευρύτερο κύκλο αεροσκαφών;
- 4) Επιτρέπεται στον αερομεταφορέα, στο πλαίσιο της λήψης όλων των εύλογων μέτρων κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004, να χρησιμοποιεί αεροσκάφη που δεν έχουν επηρεασθεί, προκειμένου να ελαχιστοποιήσει τις επιπτώσεις της απεργίας για τους άμεσα διγόμενους επιβάτες και κατ' αυτόν τον τρόπο να καταναείμι τις εν λόγω επιπτώσεις σε μεγαλύτερο αριθμό αεροσκαφών και επιβατών;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gyulai Törvényszék (Ουγγαρία) στις 11 Ιουνίου 2014 — Eurospeed Ltd κατά Szegedi Törvényszék

(Υπόθεση C-287/14)

(2014/C 303/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Gyulai Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eurospeed Ltd

Εναγόμενος: Szegedi Törvényszék

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το γεγονός ότι κράτος μέλος ενέχεται σε αποζημίωση λόγω παραβίασεως του δικαίου της Ένωσης αποκλείει την εφαρμογή της νομοθεσίας περί αστικής ευθύνης κατά του οργάνου του δημοσίου το οποίο τέλεσε πράγματι την παράβαση κατά την εκδίκαση αγωγής αποζημιώσεως που ασκήθηκε στη βάση αυτή;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αποκλείει το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 ⁽¹⁾ την έκδοση από κράτος μέλος ρυθμίσεως κατά την οποία, σε περίπτωση παραβίασεως των υποχρεώσεων που επιβάλλει ο κανονισμός, η κύρωση μπορεί να επιβληθεί, πέραν ή αντί της μεταφορικής εταιρίας, στον οδηγό που τέλεσε πράγματι την επίμαχη παράβαση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι προσκρούει καταφανώς στο δικαιο της Ένωσης απόφαση εθνικού διοικητικού δικαστηρίου που δεν βασίστηκε στο άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 561/2006, αλλά στην αντίθετο προς αυτό εθνική ρύθμιση;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 3821/85 και (ΕΚ) 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 102, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Timiș (Ρουμανία) στις 12 Ιουνίου 2014 — Silvia Ciup κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

(Υπόθεση C-288/14)

(2014/C 303/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Timiș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Silvia Ciup

Εναγόμενη: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας των ενδίκων βοηθημάτων για παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, αρχές τις οποίες αναγνωρίζει η νομολογία του Δικαστηρίου, καθώς και το κατά το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαίωμα ιδιοκτησίας αντιτίθενται σε διατάξεις εθνικού δικαίου οι οποίες αναβάλλουν, με καταβολή σε δόσεις εντός χρονικού διαστήματος 5 ετών, την επιστροφή των φόρων που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου και την επιστροφή των σχετικών τόκων, επιστροφές που διατάσσονται με δικαστικές αποφάσεις που θα καταστούν εκτελεστές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015;

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουνίου 2014 η Faci SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-46/10, Faci SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Faci SpA (εκπρόσωποι: S. Piccardo, Avvocato, και S. Crosby, Advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2014, T-46/10, ή
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιωδώς το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ανααιρεσείουσα, ή
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου επ' αυτής, και
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας τόσο για την πρωτόδικη όσο και για την ανααιρετική δίκη.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Μαρτίου 2014, T-46/10. Με την απόφαση αυτή το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την από 28 Ιανουαρίου 2010 προσφυγή της νυν ανααιρεσείουσας κατά της αποφάσεως C(2009) 8682 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) ⁽¹⁾.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσως:

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, επειδή δεν εξέτασε τη σοβαρότητα της παραβάσεως μετά από τον Νοέμβριο του 1996 σε σχέση με την αλλαγή της φύσεως της συμπτάξεως και, κατά συνέπεια, δεν έλαβε υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις για τον υπολογισμό του προστίμου που επιβλήθηκε στην ανααιρεσείουσα, παραβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το σημείο 20 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τα πρόστιμα και/ή το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν διεξήγαγε αποτελεσματικό και ενδελεχή δικαστικό έλεγχο της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι έκρινε, χωρίς να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά, ότι η συμπεριφορά της ανααιρεσείουσας ήταν ίδια με εκείνη των άλλων εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, εκτός από την εφαρμογή η οποία ήταν λιγότερο αυστηρή, και απέρριψε χωρίς εξέταση το επιχείρημα ότι υπήρξε παράνομη νόθευση του ανταγωνισμού εις βάρος της ανααιρεσείουσας λόγω της εφαρμογής του σημείου 35 των κατευθυντήριων γραμμών για τα πρόστιμα ως προς ανταγωνιστή της, την Bärlocher.

⁽¹⁾ ΕΕ C 307 της 12.11.2010, σ. 9.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 13 Ιουνίου 2014 — Gebhart Hiebler κατά Walter Schlagbauer

(Υπόθεση C-293/14)

(2014/C 303/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και αναιρεσείων: Gebhart Hiebler

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: Walter Schlagbauer

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εξαιρείται κατ' άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά ⁽¹⁾, η επαγγελματική δραστηριότητα του καπνοδοχοκαθαριστή στο σύνολό της από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας για τον λόγο ότι οι καπνοδοχοκαθαριστές εκτελούν και καθήκοντα τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της πυροσβεστικής υπηρεσίας (έλεγχος πυρασφάλειας, γνωμοδοτήσεις στο πλαίσιο πολεοδομικών διαδικασιών κ.λπ.);

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Συμβιβάζεται μία εθνική ρύθμιση, κατά την οποία η ισχύς της άδειας ασκήσεως του επαγγέλματος του καπνοδοχοκαθαριστή περιορίζεται σε μια συγκεκριμένη «περιοχή δραστηριοποίησης καπνοδοχοκαθαριστή», με το άρθρο 10, παράγραφος 4, και το άρθρο 15, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 376, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 16 Ιουνίου 2014 — DOW Benelux κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Υπόθεση C-295/14)

(2014/C 303/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV και ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV και Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV και Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV και Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Καθού: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι οι φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων στις οποίες από το 2013 και έπειτα έχουν εφαρμογή οι κανόνες περί εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής οι οποίοι περιλαμβάνονται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32), εξαιρουμένων των φορέων εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων κατά την έννοια του άρθρου 10α, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας και των νεοεισερχομένων, θα μπορούσαν πέραν πάσης αμφιβολίας να έχουν ασκήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 240, σ. 27), κατά το μέρος που με αυτήν καθορίστηκε ο ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής;
- 2) Είναι η απόφαση 2013/448/ΕΕ, κατά το μέρος που με αυτήν καθορίστηκε ο ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, ανίσχυρη επειδή δεν εκδόθηκε σύμφωνα με την οριζόμενη στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ κανονιστική διαδικασία με έλεγχο;
- 3) Μήπως το άρθρο 15 της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1), παραβιάζει το άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ επειδή εμποδίζει να ληφθούν υπόψη οι εκπομπές παραγωγών ηλεκτρικού ρεύματος κατά τον καθορισμό του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες είναι οι συνέπειες της παραβιάσεως αυτής για την απόφαση 2013/448/ΕΕ;
- 4) Είναι η απόφαση 2013/448/ΕΕ, κατά το μέρος που με αυτήν καθορίστηκε ο ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, ανίσχυρη επειδή στηρίζεται μεταξύ άλλων σε δεδομένα που γνωστοποιήθηκαν σε εκτέλεση του άρθρου 9α, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, χωρίς όμως να έχουν θεσπιστεί οι διατάξεις που αφορά η εν λόγω παράγραφος, οι οποίες θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1;
- 5) Αντιβαίνει η απόφαση 2013/448/ΕΕ, κατά το μέρος που με αυτήν καθορίστηκε ο ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, ειδικά στο άρθρο 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾ επειδή αναφέρει μόνον εν μέρει τις καθοριστικές για τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή ποσότητες εκπομπών και δικαιωμάτων εκπομπής;
- 6) Αντιβαίνει η απόφαση 2013/448/ΕΕ, κατά το μέρος που με αυτήν καθορίστηκε ο ενιαίος διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, ειδικά στο άρθρο 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επειδή ο διορθωτικός αυτός συντελεστής καθορίστηκε βάσει δεδομένων των οποίων δεν είχαν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση οι φορείς εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων που εμπλέκονται στην εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 17 Ιουνίου 2014 — Dr. Rüdiger Hobohm κατά Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Υπόθεση C-297/14)

(2014/C 303/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Dr. Rüdiger Hobohm

Αναιρεσίβλητοι: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Ma Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί ο καταναλωτής σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', δεύτερη περίπτωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, να ασκήσει ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του προσφυγή κατά αντισυμβαλλόμενου του, ο οποίος ασκεί επαγγελματική ή εμπορική δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν ναι μεν η σύμβαση που αποτελεί τη βάση της προσφυγής δεν εμπίπτει άμεσα στο πεδίο της εν λόγω δραστηριότητας του αντισυμβαλλόμενου, η οποία εστιάζεται στο κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή, πλην όμως η σύμβαση αποσκοπεί στην επίτευξη οικονομικού αποτελέσματος, το οποίο επιδιώκεται με άλλη σύμβαση η οποία έχει προηγουμένως συναφθεί μεταξύ των μερών, έχει ήδη εκτελεστεί και καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 16 Ιουνίου 2014 — Alain Brouillard κατά Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

(Υπόθεση C-298/14)

(2014/C 303/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Alain Brouillard

Καθών: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 45 και 49 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 2005/36 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων ⁽¹⁾, την έννοια ότι εφαρμόζονται σε περίπτωση στην οποία Βέλγος υπήκοος, κάτοικος Βελγίου, ο οποίος δεν έχει ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος, επικαλείται προς στήριξη της αιτήσεώς του συμμετοχής σε διαγωνισμό για την πρόσληψη εισηγητών στο βελγικό Cour de cassation τίτλο σπουδών, ο οποίος του χορηγήθηκε από γαλλικό πανεπιστήμιο, και συγκεκριμένα μεταπτυχιακό τίτλο στα νομικά (ιδιωτικό δίκαιο), τα οικονομικά και τη διαχείριση, με ειδίκευση στη μετάφραση νομικών κειμένων, ο οποίος του χορηγήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 2010 από το πανεπιστήμιο του Poitiers;
- 2) Εμπίπτει στα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα κατά την έννοια του άρθρου 3 της ως άνω οδηγίας 2005/36 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 η θέση του εισηγητή στο βελγικό Cour de cassation, ο διορισμός στην οποία, σύμφωνα με το άρθρο 259duodécies του Code judiciaire, εξαρτάται από την προϋπόθεση της κατοχής διδακτορικού τίτλου ή πτυχίου νομικής;

- 3) Συνιστά η θέση του εισηγητή στο Cour de cassation, τα καθήκοντα του οποίου καθορίζονται στο άρθρο 135bis του Code judiciaire, θέση εργασίας στη δημόσια διοίκηση, κατά την έννοια του άρθρου 45, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα το τελευταίο αυτό άρθρο να αποκλείει την εφαρμογή των άρθρων 45 και 49 ΣΛΕΕ, καθώς και της οδηγίας 2005/36 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων;
- 4) Σε περίπτωση που τα άρθρα 45 και 49 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 2005/36 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, έχουν εφαρμογή στην επίδικη υπόθεση, έχουν οι κανόνες αυτοί την έννοια ότι είναι αντίθετοι προς το να εξαρτά η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού για την πρόσληψη εισηγητών στο Cour de cassation τη συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτόν από την κατοχή διδακτορικού ή πτυχίου νομικής από βελγικό πανεπιστήμιο ή από την αναγνώριση εκ μέρους της Communauté française, η οποία είναι αρμόδια για θέματα εκπαίδευσης, της ακαδημαϊκής ισοτιμίας του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (master) που χορηγήθηκε στον ενδιαφερόμενο από το γαλλικό πανεπιστήμιο του Poitiers με εκείνον του διδακτορικού, του πτυχίου ή του μεταπτυχιακού νομικής που χορηγείται από βελγικό πανεπιστήμιο;
- 5) Σε περίπτωση που τα άρθρα 45 και 49 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 2005/36 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, έχουν εφαρμογή στην επίδικη υπόθεση, έχουν οι κανόνες αυτοί την έννοια ότι επιβάλλουν στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού για την πρόσληψη εισηγητών στο Cour de cassation να συγκρίνει τα προσόντα του ενδιαφερομένου, όπως προκύπτουν από τα πτυχία και από την επαγγελματική του πείρα, με εκείνα που παρέχει ο διδακτορικός τίτλος ή το πτυχίο νομικής που χορηγούν τα βελγικά πανεπιστήμια και να του επιβάλει, ενδεχομένως, κάποιο από τα αντισταθμιστικά μέτρα που προβλέπει το άρθρο 14 της οδηγίας 2005/36;

(¹) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255, σ. 22).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις
20 Ιουνίου 2014 — Imtech Marine Belgium NV κατά Radio Hellenic SA**

(Υπόθεση C-300/14)

(2014/C 303/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Imtech Marine Belgium NV

Εφεσίβλητη: Radio Hellenic SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το γεγονός ότι δεν υπήρξε άμεση εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, συνιστά παράβαση του άρθρου 288 (ενοποιημένη απόδοση) της Συνθήκης της 25ης Μαρτίου 1957 για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή

— ο Βέλγος νομοθέτης παρέλειψε να εφαρμόσει τον προαναφερθέντα κανονισμό στη βελγική νομοθεσία και

— ο Βέλγος νομοθέτης παρέλειψε –παρά το γεγονός ότι στη βελγική νομοθεσία προβλέπονται ανακοπή ερημοδικίας και έφεση– να προσθέσει διαδικασία επανεξετάσεως;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δεδομένου ότι ένας κανονισμός (ΕΚ) έχει άμεση εφαρμογή, τι νοείται ως «επανεξέταση απόφασης» στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις; Πρέπει να προβλέπεται διαδικασία επανεξετάσεως μόνον αν η επίδοση ή κοινοποίηση δικογράφου/εισαγωγικού της δίκης εγγράφου διενεργήθηκε κατά τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, με άλλα λόγια χωρίς απόδειξη παραλαβής; Μήπως με την ανακοπή ερημοδικίας κατά τα άρθρα 1047 επ. του Belgisch Gerechtelijk Wetboek (Βελγικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) και την έφεση κατά τα άρθρα 1050 επ. του Βελγικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η βελγική νομοθεσία δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ώστε να πληρούνται τα κριτήρια της «διαδικασίας επανεξέτασης» που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις;
- 3) Παρέχει το άρθρο 50 του Βελγικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο επιτρέπει παράταση των κατά τα άρθρα 860, δεύτερο εδάφιο, 55 και 1048 του Βελγικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αποσβεστικών προθεσμιών σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων ανεξαρτήτων της βουλήσεως των ενδιαφερομένων, επαρκή προστασία κατά την έννοια του άρθρου 19, [παράγραφος 1,] στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις;
- 4) Συνιστά η πιστοποίηση αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις δικαστική απόφαση η οποία πρέπει να ζητηθεί με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει ο δικαστής να πιστοποιήσει την απόφαση ως ευρωπαϊκό εκτελεστό τίτλο και ο γραμματέας να χορηγήσει το αποδεικτικό της πιστοποίησησεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: μπορεί να ανατεθεί σε γραμματέα το καθήκον πιστοποίησησεως της αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου;

- 5) Στην περίπτωση που η πιστοποίηση αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου δεν αποτελεί δικαστική απόφαση, δύναται ο ενάγων –ο οποίος δεν ζήτησε με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο την πιστοποίηση της αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου– να ζητήσει εκ των υστέρων, αφού η απόφαση κατέστη αμετάκλητη, από τον γραμματέα την πιστοποίησή της ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου;

(¹) EE L 143, σ. 15.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 24 Ιουνίου 2014 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. κατά Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Υπόθεση C-301/14)

(2014/C 303/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εκκαλούν και αναιρεσείον: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Καθού, εφεσίβλητο και αναιρεσίβλητο: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Υπουργείο ενεργειακής μεταβάσεως, γεωργίας, περιβάλλοντος και αγροτικών εκτάσεων του ομόσπονδου κράτους Schleswig-Holstein)

Μετέχων στη διαδικασία: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (Ο εκπρόσωπος του ομοσπονδιακού συμφέροντος ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συντρέχει περίπτωση μεταφοράς ζώων η οποία δεν διενεργείται σε συνάρτηση με οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 ⁽¹⁾, όταν η εν λόγω μεταφορά διενεργείται από ζωοφιλικό σωματείο το οποίο είναι αναγνωρισμένο ως κοινωφελές και του οποίου η δραστηριότητα συνίσταται στη διάθεση αδέσποτων σκύλων σε τρίτους έναντι ανταλλάγματος («τέλος προστασίας») το οποίο (αντάλλαγμα)
 - α) υπολείπεται των δαπανών του σωματείου για το ζώο, τη μεταφορά και τη διάθεση ή τις καλύπτει οριακά,
 - β) υπερκαλύπτει τις ως άνω δαπάνες, ωστόσο το κέρδος αξιοποιείται για τη χρηματοδότηση δαπανών για τη διάθεση άλλων αδέσποτων ζώων οι οποίες δεν έχουν καλυφθεί ή δαπανών για αδέσποτα ζώα ή άλλων ζωοφιλικών δραστηριοτήτων;
- 2) Συντρέχει περίπτωση επιχειρήσεως που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ ⁽²⁾, όταν ζωοφιλικό σωματείο το οποίο είναι αναγνωρισμένο ως κοινωφελές εισάγει αδέσποτους σκύλους στη Γερμανία και τους διαθέτει σε τρίτους έναντι ανταλλάγματος («τέλος προστασίας»), το οποίο (αντάλλαγμα)
 - α) υπολείπεται των δαπανών του σωματείου για το ζώο, τη μεταφορά και τη διάθεση ή τις καλύπτει οριακά,
 - β) υπερκαλύπτει τις ως άνω δαπάνες, ωστόσο το κέρδος αξιοποιείται για τη χρηματοδότηση δαπανών για τη διάθεση άλλων αδέσποτων ζώων οι οποίες δεν έχουν καλυφθεί ή δαπανών για αδέσποτα ζώα ή άλλων ζωοφιλικών δραστηριοτήτων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97 (ΕΕ L 3, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 224, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 25 Ιουνίου 2014 — Direktor na Agentsia «Mitnitsi» κατά «Biovet» AD

(Υπόθεση C-306/14)

(2014/C 303/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Αναρρεσίβλητη: «Biovet» AD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τι σημαίνει ο όρος «παραγωγή» στο άρθρο 27, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, περιλαμβάνει δε αυτός τον καθαρισμό και/ή την απολύμανση ως διαδικασίες για την επίτευξη συγκεκριμένων βαθμών καθαριότητας που επιβάλλονται βάσει της ορθής πρακτικής για την παραγωγή φαρμάκων;

- 2) Συνάδει προς το άρθρο 27, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/83, το ότι, ενώ τα κράτη μέλη έχουν προβλέψει διά νόμου την απαλλαγή της αλκοόλης από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως υπό την προϋπόθεση να χρησιμοποιείται για την παραγωγή προϊόντων τα οποία στην τελική μορφή τους δεν περιέχουν αλκοόλη, θεσπίζεται διάταξη που ορίζει ότι για την εφαρμογή της απαλλαγής αυτής η αλκοόλη που χρησιμοποιείται ως μέσο καθαρισμού λογίζεται ότι δεν χρησιμοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας παραγωγής;
- 3) Συνάδει προς τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η θέση σε άμεση ισχύ (δηλαδή χωρίς εύλογη μεταβατική περίοδο για την προσαρμογή των φορέων της αγοράς) πλάσματος δικαίου, όπως αυτό που θεσπίζεται στο άρθρο 22, παράγραφος 7, του ZADS, το οποίο αφορά την προβλεπόμενη κατά την εκτίμηση κράτους μέλους απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως και αποκλείει την επιστροφή του φόρου για την αλκοόλη που χρησιμοποιήθηκε ως μέσο καθαρισμού;

(¹) EE L 316, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) στις 1 Ιουλίου 2014 — Banif Plus Bank Zrt. κατά Lantos Márton, Lantos Mártonné

(Υπόθεση C-312/14)

(2014/C 303/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Ráckevei Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Banif Plus Bank Zrt.

Εναγόμενοι: Lantos Márton, Lantos Mártonné

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 2 (επενδυτικές υπηρεσίες και δραστηριότητες) και σημείο 17 (χρηματοπιστωτικό μέσο), καθώς επίσης του παραρτήματος I, τμήμα Γ.4 (προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος, παράγωγα μέσα), της οδηγίας 2004/39/EK (¹) του Συμβουλίου, αποτελεί χρηματοπιστωτικό μέσο η προσφορά που απευθύνεται στον πελάτη για κατάρτιση πράξεως (συναλλαγματικής ισοτιμίας), η οποία, υπό τη νομική μορφή συμβάσεως δανείου σε ξένο νόμισμα συνίσταται σε αγοραπωλησία τοις μετρητοίς κατά το χρονικό σημείο της αποδεσμεύσεως των κεφαλαίων και επί προθεσμία κατά το χρονικό σημείο της αποπληρωμής, η οποία εκτελείται μέσω της μετατροπής σε φιορίνια ποσού εγγεγραμμένου λογιστικώς σε ξένο νόμισμα και εκδέται το δάνειο του πελάτη στις διακυμάνσεις και τους κινδύνους (συναλλαγματικός κίνδυνος) της κεφαλαιαγοράς;
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 6 (διενέργεια συναλλαγών για ίδιο λογαριασμό), και του παραρτήματος I, τμήμα Α.3 (διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό), της οδηγίας 2004/39/EK, συνιστά επενδυτική υπηρεσία ή δραστηριότητα ή άσκηση δραστηριότητας διαπραγματεύσεως για ίδιο λογαριασμό όσον αφορά το περιγραφέν με το πρώτο ερώτημα χρηματοπιστωτικό μέσο;
- 3) Οφείλει το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να προβεί σε έλεγχο της καταλληλότητας σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 19, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας, λαμβανομένου υπόψη ότι η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος —η οποία συνιστά επενδυτική υπηρεσία σχετική με παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα— προσεφέρθη ως μέρος χρηματοπιστωτικού προϊόντος (ήτοι, σύμβαση δανείου) καθώς επίσης ότι το παράγωγο μέσο αποτελεί αυτό καθεαυτό σύνθετο χρηματοπιστωτικό μέσο; Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 19, παράγραφος 9, της οδηγίας δεν έχει εφαρμογή λόγω του γεγονότος ότι οι κίνδυνοι τους οποίους αναλαμβάνει ο πελάτης σε σχέση με το δάνειο και το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι θεμελιωδώς διαφορετικοί μεταξύ τους, και κατά συνέπεια καθίσταται απαραίτητος ο έλεγχος της καταλληλότητας στον βαθμό που η πράξη περιλαμβάνει χρηματοπιστωτικό μέσο;

- 4) Συνεπιφέρει η παράκαμψη του άρθρου 19, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας την ακυρότητα της συμβάσεως δανείου που συνήφθη μεταξύ της τράπεζας και του πελάτη;

(¹) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2014 — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Fußock κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-316/14)

(2014/C 303/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Fußock

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (¹), οι επεμβάσεις ενεργούντων με δική τους ευθύνη τρίτων στους οποίους έχουν ανατεθεί καθήκοντα εμπύκτοντα στις δραστηριότητες αεροπορικής εταιρίας;
- 2) Σε περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχει συναφώς αποφασιστική σημασία ποιος (αεροπορική εταιρία, εταιρία που διαχειρίζεται το αεροδρόμιο κλπ.) ανέθεσε στους τρίτους τα συγκεκριμένα καθήκοντα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, ΕΕ L 46, σ. 1.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-317/14)

(2014/C 303/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren, D. Martin)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 45 ΣΛΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης ⁽¹⁾, καθότι απαιτεί από τις υποψηφίους για θέσεις σε τοπικές υπηρεσίες των γαλλόφωνων ή γερμανόφωνων περιφερειών, από τα διπλώματα ή τα πιστοποιητικά των οποίων δεν προκύπτει ότι ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους στην οικεία γλώσσα, να αποκτήσουν το πιστοποιητικό που απονέμει το SELOR, κατόπιν συμμετοχής στις εξετάσεις που διοργανώνει ο εν λόγω οργανισμός, ως μοναδικό μέσο αποδείξεως των γλωσσικών γνώσεων για την πρόσβαση στις θέσεις αυτές,
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προβλεπόμενη στη βελγική νομοθεσία απαίτηση περί ενός αποκλειστικού αποδεικτικού μέσου για την απόδειξη των γλωσσικών γνώσεων, ως προαπαιτούμενο για την πρόσβαση στις κενές θέσεις στις τοπικές δημόσιες υπηρεσίες των γαλλόφωνων ή γερμανόφωνων περιφερειών, για τους υποψηφίους από τα διπλώματα των οποίων δεν προκύπτει ότι ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους στην οικεία γλώσσα, συνιστά διάκριση απαγορευόμενη από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, καθώς και από τον κανονισμό (ΕΕ) 492/2011.

⁽¹⁾ ΕΕ L 141, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιουλίου 2014 — Szemerey Gergely κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-330/14)

(2014/C 303/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Szemerey Gergely

Καθής: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αρχή της ελαστικότητας και δυνατότητας τροποποιήσεως, κατά την αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 ⁽¹⁾, την αιτιολογική του σκέψη 27 ή τις αιτιολογικές σκέψεις 18, 23 και 26 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτές ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει, σε περίπτωση παραγωγής σπάνιου φυτικού είδους, να επισυναφθεί στην αίτηση πληρωμής πιστοποιητικό σπάνιου φυτικού είδους, λαμβανομένων υπόψη της διοικητικής πρακτικής, η οποία επιτρέπει να ζητηθεί πιστοποιητικό μόνο πριν από την υποβολή της αιτήσεως πληρωμής, μεταξύ της 2ας και της 15ης Απριλίου 2010, και επιτρέπει την κατάθεσή του μόνο ταυτόχρονα με την υποβολή της ενιαίας αιτήσεως, και του ότι η ρύθμιση αυτή δεν επιτρέπει τη διόρθωση του σφάλματος στην αίτηση το οποίο συνίσταται στην έλλειψη του πιστοποιητικού;
- 2) Είναι η διάταξη αυτή συμβατή με την υποχρέωση των κρατών μελών να μη θέτουν σε κίνδυνο τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής, ή δύναται να γίνει δεκτό ότι οι αιτήσεις ενισχύσεως των παραγωγών σπάνιων φυτών, στο πλαίσιο της έννομης τάξεως της Ένωσης, κατέστησαν αδύνατες, υπερβολικά δυσχερείς ή απρόβλεπτες το 2010, με την αλλαγή της ρυθμίσεως [τροποποίηση την οποία επέφερε το άρθρο 43, παράγραφος 6, της υπουργικής αποφάσεως FVM 61/2009 (V. 14.) το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή με την υπουργική απόφαση FVM 31/2010 (III. 30.)];

- 3) Αντιβαίνει στην αιτιολογική σκέψη 57 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004, στην αιτιολογική σκέψη 75 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009, και προ πάντων στην αρχή της αναλογικότητας, διοικητική πρακτική η οποία επιβάλλει, σε περίπτωση ελλείψεως πιστοποιητικού σπάνιου φυτικού είδους, κύρωση για το σύνολο της αιτήσεως για δηλώσεις στοιχείων μεγαλύτερων από τα πραγματικά, χωρίς να εκτιμά την πρόθεση, την αμέλεια και τις περιστάσεις, ενώ η αίτηση πληρωμής πληροί τις προϋποθέσεις ενισχύσεως για το σύνολο του αγροτεμαχίου, ο δε γεωργός παράγει το δηλωθέν φυτό στη δηλωθείσα έκταση;
- 4) Έχουν εφαρμογή οι ρήτρες απαλλαγής τις οποίες αφορά η αιτιολογική σκέψη 67 ή η αιτιολογική σκέψη 71 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 ή η αιτιολογική σκέψη 75 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 αν ο γεωργός επικαλείται την αντιφατική ή μη σύμφωνη διοικητική πρακτική ως έκτακτη περίπτωση και επιδιώκει να αποδείξει ότι το πταίσμα του προκλήθηκε εν όλω ή εν μέρει από την πρακτική της διοικητικής αρχής;
- 5) Δύνатаι η γενομένη δεκτή ανακοίνωση περιπτώσεως ανωτέρας βίας σχετικά με την απώλεια του συνόλου της παραγωγής (σπορά) του γεωργού να εξομοιωθεί με τα ορθά στοιχεία που αφορά η αιτιολογική σκέψη 67 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 ή η αιτιολογική σκέψη 93 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009, οι οποίες απαλλάσσουν τον γεωργό από το να επισυνάψει το πιστοποιητικό σπάνιου φυτικού είδους, οπότε το σύνολο της αιτήσεως διαφεύγει τις κυρώσεις;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ L 316, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Vrhovno sodišče Republike Slovenije**
(Σλοβενία) στις 8 Ιουλίου 2014 — **Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma** κατά **Republika Slovenija** —
Ministrstvo za finance

(Υπόθεση C-331/14)

(2014/C 303/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Αναρρεσίβλητη: Republika Slovenija — Ministrstvo za finance

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 2, σημείο 1, και 4, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι, σε περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας υποθέσεως (όπου ένα πρόσωπο αγοράζει οικοπέδα ως ιδιώτης, χωρίς να χρεωθεί με ΦΠΑ εισροών, κατασκευάζει επί των οικοπέδων αυτών, ως ανεξάρτητος εργολάβος, εμπορικό κέντρο, καταχωρίζει στα περιουσιακά στοιχεία της επιχειρήσεώς του σύμφωνα με τους εθνικούς λογιστικούς κανόνες μόνο ένα μέρος των οικοπέδων επί των οποίων έχει κατασκευαστεί το εμπορικό κέντρο και ακολούθως πωλεί το εν λόγω κέντρο μαζί με όλα τα οικόπεδα στον αναθέσαντα την κατασκευή του έργου) πρέπει να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό, λόγω του γεγονότος ότι δεν καταχώρισε τα οικόπεδα στα περιουσιακά στοιχεία της επιχειρήσεώς του και δεν τα περιέλαβε στο σύστημα του ΦΠΑ, δεν είχε, κατά την πώλησή τους, την υποχρέωση να χρεώσει και ακολούθως να καταβάλει τον ΦΠΑ εκροών;

⁽¹⁾ Οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Mons* (Βέλγιο) στις 9 Ιουλίου 2014 — *État belge* κατά *Nathalie De Fruytier*

(Υπόθεση C-334/14)

(2014/C 303/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείον: *État belge*

Εφεσίβλητη: *Nathalie De Fruytier*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ ⁽¹⁾ στο να απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ ως παροχή στενά συνδεδεμένη με παροχές ιατρικής φύσεως, δηλαδή παροχές που έχουν ως σκοπό τη διάγνωση, τη θεραπευτική αγωγή και, στο μέτρο του δυνατού, την ίαση από ασθένειες ή ανωμαλίες της υγείας, η μεταφορά βιολογικών δειγμάτων και οργάνων για ιατρική ανάλυση ή για ιατρικές ή θεραπευτικές φροντίδες, που πραγματοποιείται από τρίτον, ελεύθερο επαγγελματία, οι παροχές του οποίου περιλαμβάνονται στις πράξεις που καλύπτονται από τις επιστροφές που πραγματοποιούνται από το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως υπέρ κλινικών και ιατρικών εργαστηρίων;
- 2) Μήπως η δραστηριότητα μεταφοράς βιολογικών δειγμάτων και οργάνων που γίνεται για ιατρική ανάλυση ή για ιατρικές ή θεραπευτικές φροντίδες και η οποία ασκείται από τρίτον, ελεύθερο επαγγελματία, οι παροχές του οποίου περιλαμβάνονται στις πράξεις που καλύπτονται από τις επιστροφές που πραγματοποιούνται από το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως υπέρ κλινικών και ιατρικών εργαστηρίων ενόψει της διενέργειας ιατρικών αναλύσεων, δύναται να τύχει της απαλλαγής από τον φόρο σύμφωνα με το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ;
- 3) Μήπως η έννοια «άλλα ιδρύματα της αυτής φύσεως δεόντως αναγνωρισμένα» που περιέχεται στο άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα τις ιδιωτικές εταιρίες των οποίων οι παροχές συνίστανται στη μεταφορά ανθρώπινων βιολογικών δειγμάτων για ανάλυση απαραίτητη για την επίτευξη των θεραπευτικών σκοπών που επιδιώκουν τα ιδρύματα νοσοκομειακής και ιατρικής περιθαλψείας;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2014 — Deza κατά ECHA

(Υπόθεση T-189/14 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή του ECHA, τα οποία περιέχουν πληροφορίες υποβληθείσες από επιχείρηση στο πλαίσιο της αιτήσεώς της για την αδειοδότηση της διαθέσεως χημικής ουσίας στην αγορά — Απόφαση να επιτραπεί σε τρίτο η πρόσβαση στα έγγραφα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Επείγον — *Fumus boni juris* — Στάθμιση συμφερόντων)

(2014/C 303/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αιτούσα: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, République tchèque) (εκπρόσωπος: P. Dejl, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: A. Iber, M. Heikkilä και T. Zbihlej)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), της 24ης Ιανουαρίου 2014, για τη δημοσιοποίηση ορισμένων πληροφοριών τις οποίες είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο διαδικασίας με αντικείμενο αίτηση αδειοδότησεως για τη διάθεση στην αγορά της ουσίας Phthalate de bis(2-éthylhexyle) (DEHP)

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως AFA-C-0000004274-77-09/F του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), της 24ης Ιανουαρίου 2014, κατά το μέτρο που επιτρέπεται σε τρίτο, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η πρόσβαση σε κείμενο της εκθέσεως για τη χημική ασφάλεια και την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών για την ουσία phthalate de bis (2-éthylhexyle) (DEHP), το οποίο περιέχει περισσότερα στοιχεία σε σχέση με το κείμενο με τα απαλειφθέντα στοιχεία που απαριθμούνται στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και στα παραρτήματα Α.4.5 και Α.4.6 της εν λόγω αιτήσεως, εξαιρουμένων, αφενός, των στοιχείων σχετικά με την ταξινόμηση και την επισήμανση των ουσιών και, αφετέρου, στοιχείων που αφορούν ειδικώς και αποκλειστικώς τις Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. et Vinyloop Ferrara S.p.A.
- 2) Διατάσσει τον ECHA να μη δημοσιοποιήσει:
 - κείμενο, λεπτομερέστερο του αναφερομένου στο σημείο 1 του διατακτικού, της εκθέσεως για τη χημική ασφάλεια και την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών για την ουσία phthalate de bis (2-éthylhexyle) (DEHP), για τις οποίες γίνεται λόγος στο εν λόγω σημείο 1,
 - τις εκθέσεις για τη χημική ασφάλεια και τις αναλύσεις των εναλλακτικών επιλογών για την ουσία phthalate de bis(2-éthylhexyle) (DEHP) τις οποίες είχαν υποβάλει οι Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn et Vinyloop Ferrara και οι οποίες αποτελέσει αντικείμενο των αποφάσεων AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F και AFA-C-0000004151-87-08/F του ECHA της 24ης Ιανουαρίου 2014, κατά το μέτρο που τα έγγραφα αυτά είναι πανομοιότυπα με τα προστατευόμενα κατά το σημείο 1 του παρόντος διατακτικού.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — Wine in Black κατά ΓΕΕΑ — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black)**(Υπόθεση T-420/14)**

(2014/C 303/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wine in Black GmbH (Berlin, Germany) (εκπρόσωποι: A. Bauer and V. Ahmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Quinta do Noval — Vinhos, SA (Pinhão, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 6ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση R 1601/2013-1,
- Να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Wine in Black» για αγαθά και υπηρεσίες των κλάσεων 33, 35 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 10 949 071

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Quinta do Noval — Vinhos, SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «NOVAL BLACK» για προϊόντα της κλάσεως 33

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — Viscas κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-422/14)**

(2014/C 303/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Viscas Corporation (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: J.-F. Bellis, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που διαπιστώνει παράβαση για το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2001 και 28ης Ιανουαρίου 2009,

- να ακυρώσει ή να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 2139 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, στην υπόθεση ΑΤ.39610 — Καλώδια ισχύος.

Προς στήριξη της προσφυγής η ενάγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στην παράβαση που τελέσθηκε κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 28ης Ιανουαρίου 2009.
2. Με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή εφάρμοσε το σημείο 18 των κατευθυντηρίων γραμμών για τα πρόστιμα ⁽¹⁾ παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και της ίσης προστασίας, επειδή: i) ευνοεί κατά τρόπο δυσανάλογο τους Ευρωπαίους παραγωγούς καλωδίων ισχύος και ii) δεν λαμβάνει υπόψη τη διαφορετική βαρύτητα που είχε η συμμετοχή κάθε επιμέρους παραγωγού στην παράβαση.
3. Με τον πέμπτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή καταλόγισε στην προσφεύγουσα, ενόψει του καθορισμού του επιβλητέου προστίμου, τις πωλήσεις που είχαν πραγματοποιήσει οι μέτοχοι της προσφεύγουσας.
4. Με τον έκτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή αύξησε την αναλογία της αξίας των πωλήσεων που έπρεπε να ληφθεί υπόψη βασιζόμενη στο άθροισμα των μεριδίων αγοράς των μερών.
5. Με τον έβδομο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε μείωση του προστίμου λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων.
6. Με τον όγδοο λόγο η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του και να προβεί σε σημαντική μείωση του προστίμου.

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-424/14)

(2014/C 303/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, F. Heringa και J. Wolfhagen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής με την οποία δεν επιτράπηκε στην προσφεύγουσα η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούσε η αίτηση που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και η οποία απόφαση της κοινοποιήθηκε στις 3 Απριλίου 2014 με το έγγραφο υπ' αριθ. πρωτοκόλλου SG.B.4/LR/rc — sg.dsg2.b.4(2014) 1028887,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των εξόδων τυχόν παρεμβαίνοντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μην της επιτρέψει την πρόσβαση στην Έκθεση Εκτιμήσεως Επιπτώσεων, την οποία κατάρτισε η Επιτροπή, καθώς και στη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εκτιμήσεως Επιπτώσεων σχετικά με την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, όσον αφορά την εφαρμογή του τρίτου πυλώνα της Συμβάσεως του Aarhus στο πλαίσιο του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του δικαίου των κρατών μελών.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 ⁽¹⁾ και ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόφασή της. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, εξαίρεση από την πρόσβαση στα έγγραφα και εσφαλμένα την επικαλέστηκε, διότι τα έγγραφα που αφορούσε η αίτηση της προσφεύγουσας έπρεπε να διαχωριστούν από τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμα ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε καμία αιτιολογία για το ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο.
2. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει, επικουρικώς, πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 και έλλειψη αιτιολογίας. Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων που είχαν ζητηθεί θα έθιγε τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και δεν παρέθεσε ειδική αιτιολογία επ' αυτού.
3. Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει, επικουρικώς, κακή εφαρμογή του προβλεπόμενου στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 κριτηρίου του υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος και έλλειψη αιτιολογίας. Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή εφάρμοσε πλημμελώς και ερμήνευσε εσφαλμένα το κριτήριο σταθμίσσεως του υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος και δεν απέδειξε ότι δεν υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων που είχαν ζητηθεί. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε επ' αυτού επαρκή αιτιολογία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2014 — ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-425/14)

(2014/C 303/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, F. Heringa και J. Wolfhagen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής με την οποία αρνήθηκε στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στα έγγραφα που είχε ζητήσει, δυνάμει του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η οποία της κοινοποιήθηκε την Απριλίου 2014 σε επιστολή με αριθμό πρωτοκόλλου SG.B.4/LR/rc sg.dsg2.b.4(2014) 1029188·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των εξόδων τυχόν παρεμβαίνοντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως της προσβάσεως στην Έκθεση Αξιολογήσεως Συνεπειών της Επιτροπής και στη γνωμοδότηση της Επιτροπής Αξιολογήσεως Συνεπειών σχετικά με την αναθεώρηση του νομικού πλαισίου της ΕΕ επί περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων και εποπτείας σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι, κατ' ουσίαν, είναι ίδιοι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-424/14, ClientEarth κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-441/14)

(2014/C 303/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Brugg Kabel AG (Brugg, Ελβετία), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (εκπρόσωποι: A. Rinne, A. Boos και M. Lichtenegger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 264, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το άρθρο 1, σημείο 2, το άρθρο 2, στοιχείο β', και –καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες– το άρθρο 3 της αποφάσεως της καθής, της 2ας Απριλίου 2014, στην υπόθεση AT.39610 — Power Cables,
- επικουρικώς, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003, να μειώσει, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2, στοιχείο β', της αποφάσεως της καθής, της 2ας Απριλίου 2014, στην υπόθεση AT.39610 — Power Cables,
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, καθότι δεν τους επιτράπηκε η πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως και καθότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών και οι αιτιάσεις τους κοινοποιήθηκαν στα αγγλικά.

- Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η καθής έπρεπε να έχει εξετάσει τις απόψεις των λοιπών αποδεκτών επί της κοινοποιήσεως των αιτιάσεων σε σχέση με την πρόσβαση στο φάκελο της υποθέσεως κατά τον ίδιο τρόπο που θα εξέταζε άλλα ενδεχομένως απαλλακτικά στοιχεία.
- Διατείνονται, επιπλέον, ότι, σε περιπτώσεις ενιαίας και διαρκούς και/ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως, η πρόσβαση στις παρατηρήσεις των άλλων συμμετεχόντων σε σχέση με την κοινοποίηση αιτιάσεων συνιστά διαδικαστικό αντάλλαγμα στον καταλογισμό παραβάσεων άλλων συμμετεχόντων.
- Επιπροσθέτως, προβάλλουν ότι, ως επιχειρήσεις εδρεύουσες στο γερμανόφωνο καντόνι Aargau (Ελβετία), οι προσφεύγουσες είχαν το δικαίωμα να ανταλλάζουν έγγραφα με την καθής στα γερμανικά, δεδομένου ότι πρόκειται για την επίσημη γλώσσα καθώς, άλλωστε, και για τη γλώσσα εργασίας των προσφευγουσών.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα της καθής ως προς παραβάσεις τρίτων κρατών, οι οποίες δεν έχουν επίπτωση στον ΕΟΧ.

— Στο πλαίσιο αυτό προβάλλεται ότι η απλή γενική εικασία περί ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως δεν επαρκεί ώστε να θεμελιωθεί αρμοδιότητα της καθής για παραβάσεις τρίτων κρατών. Αντιθέτως, ακόμα και σε μια τέτοια περίπτωση, η καθής έπρεπε να έχει εξετάσει λεπτομερώς τις άμεσες, ουσιαστικές και προβλέψιμες επιπτώσεις τις οποίες έχουν στον ΕΟΧ σχέδια ή συμπεριφορές που εντοπίζονται εκτός του ΕΟΧ.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας λόγω μετατοπίσεως και διευρύνσεως του βάρους αποδείξεως στο πλαίσιο της ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως.

— Δεν υφίσταται ομοιομορφία των παραβάσεων, ιδίως όσον αφορά τα χερσαία και τα υποθαλάσσια καλώδια. Ειδικότερα, δεν υφίσταται ταυτότητα τόσο των προϊόντων και των υπηρεσιών, όσο και του τρόπου διαπράξεως, και υφίσταται μόνον ορισμένη ταυτότητα των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων. Επιπλέον, οι παραβάσεις δεν έχουν συμπληρωματικό χαρακτήρα.

— Ειδικά ως προς την αρχή της συμμετοχής, όπως επίσης και ως προς τον αδιάκοπο χαρακτήρα της παραβάσεως, η καθής έπρεπε να έχει υποβάλει, για κάθε μεμονωμένη επιχείρηση, ουσιαστικές και συγκλίνουσες αποδείξεις περί παραβάσεως.

— Στην περίπτωση μιας απλώς μερικής άμεσης συμμετοχής σε ενιαία και διαρκή ή μοναδική και συνεχιζόμενη παράβαση, η καθής οφείλει να αποδείξει συγκεκριμένα ότι η οικεία επιχείρηση προτίθετο να συμβάλει στην επίτευξη όλων των κοινών στόχων και ότι γνώριζε ή μπορούσε ευλόγως να προβλέψει τη συνολική υπόλοιπη παράνομη συμπεριφορά των άλλων εμπλεκόμενων στο πλαίσιο του συνολικού σχεδίου. Δεδομένου ότι η καθής δεν απέδειξε, έστω μερικώς, το παραπάνω, δεν έπρεπε να θεωρήσει τις προσφεύγουσες υπεύθυνες για τη συνολική αντιβαίνουσα στον ανταγωνισμό συμπεριφορά.

4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από αθέτηση του καθήκοντος διεξαγωγής έρευνας και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως λόγω εσφαλμένης διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών και λόγω παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων.

— Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η απόφαση βασίζεται σε μια σειρά από υποθέσεις περί τα πραγματικά περιστατικά, ως προς τις οποίες η καθής ουδόλως υπέβαλε ουσιαστικά και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία. Ειδικά σε σχέση με την υποτιθέμενη έναρξη της συμμετοχής των προσφευγουσών, η καθής παραποιεί αποδεικτικά στοιχεία, συνάγει υποθετικά συμπεράσματα και δεν λαμβάνει υπόψη εξίσου εύλογες εναλλακτικές εκδοχές.

— Επιπλέον, η απόφαση είναι αντιφατική καθότι στο διατακτικό διαπιστώνεται μια ενιαία και διαρκής παράβαση, ενώ η αιτιολογία κάνει λόγο περί μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως.

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση ουσιαστικού δικαίου λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ ή του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Η καθής παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ ή το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθότι μέσω της ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως καταλογίζει στις προσφεύγουσες συμφωνίες άλλων εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, στις οποίες οι προσφεύγουσες δεν ήταν αντικειμενικώς σε θέση να συμμετάσχουν.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας συνεπεία εσφαλμένου υπολογισμού του προστίμου.

— Η απόκλιση από τον γενικό κανόνα του σημείου 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τα πρόστιμα κατά τον καθορισμό του έτους αναφοράς είναι αυθαίρετη, διότι δεν αιτιολογείται επαρκώς.

— Επιπλέον, είναι αυθαίρετο και αντίθετο προς την απαγόρευση *ne bis in idem*, το ότι, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως στο πλαίσιο του προσδιορισμού του βασικού ποσού, λαμβάνεται υπόψη μια ενιαία και διαρκής ή μοναδική και συνεχιζόμενη παράβαση, της οποίας η βαρύτητα υπολογίζεται ενιαία με ποσοστό 15 % και, μολοταύτα, για τη συμμετοχή σε συγκεκριμένα τμήματα της συνολικής αυτής συμπεράξεως εφαρμόζεται περαιτέρω προσάυξηση ύψους 2 %. Κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού, η καθής έπρεπε ήδη να έχει λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν ήταν υπεύθυνες για τη συνολική σύμπραξη.

- Κατατάσσοντας τις προσφεύγουσες ως από κοινού συμμετέχουσες ή ως επικουρικές συμμετέχουσες, η καθής έπρεπε να έχει βασιστεί στον ουσιαστικό ρόλο των προσφευγουσών στη συνολική σύμπραξη, και όχι σε διάφορα τυχαία και άνευ σημασίας αποδεικτικά μέσα.
- Προβάλλεται, επίσης, ότι η μείωση του προστίμου κατά 5 % είναι πολύ μικρή και δεν συνάδει προς τη συμπεριφορά των διοργανωτών της συμπράξεως και των κυρίως εμπλεκόμενων σε αυτήν, σε σχέση με εκείνη των σε πολύ μικρά κλίμακα εμπλακισών προσφευγουσών.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — Furukawa Electric κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-444/14)

(2014/C 303/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Furukawa Electric Co. Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: C. Pouncey, A. Luke και L. Geary, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 9, στοιχείο α, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στο μέτρο που με το εν λόγω άρθρο διαπιστώνεται ότι η Furukawa μετέσχε σε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά τη διάρκεια της περιόδου από 18 Φεβρουαρίου 1999 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2001. Επικουρικώς, ζητεί να ακυρωθεί το άρθρο 1, παράγραφος 9, στοιχείο α, της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο μέτρο που με το εν λόγω άρθρο διαπιστώνεται ότι οποιαδήποτε παράβαση στην οποία ενδεχομένως μετέσχε η Furukawa άρχισε στις 18 Φεβρουαρίου 1999 και/ή ότι η άμεση συμμετοχή της Furukawa σε παράβαση εξακολούθησε μετά τις 11 Ιουνίου 2001,
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο η, της προσβαλλόμενης αποφάσεως και/ή να μειώσει σημαντικά το επιβληθέν πρόστιμο,
- σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί προσφυγής της VISCAS Corporation, μειώνοντας το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχείο ρ, της προσβαλλόμενης αποφάσεως λόγω παραβάσεων που διέπραξε η VISCAS Corporation και για τις οποίες καταλογίστηκε από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη στη Furukawa, να κρίνει ότι η Furukawa πρέπει να τύχει ανάλογης μείωσης του ποσού του προστίμου για την καταβολή του οποίου είναι υπεύθυνη από κοινού και εις ολόκληρον, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακύρωσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια).

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό 1/2003 ⁽¹⁾ καθόσον προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς η οποία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου από 18 Φεβρουαρίου 1999 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2001. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επισημαίνει τα ακόλουθα:
 - η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι, κατά τη διάρκεια της ανωτέρω περιόδου, η προσφεύγουσα μετείχε σε παράβαση κατά τα περιγραφόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, και
 - επικουρικώς, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η παράβαση στην οποία μετέσχε η προσφεύγουσα άρχισε στις 18 Φεβρουαρίου 1999.

2. Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το βάρος αποδείξεως που φέρει, καθόσον διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα εξακολούθησε να μετέχει σε παράβαση μετά τις 11 Ιουνίου 2011 ή ότι «εξακολούθησε» να μετέχει μέσω της VISCAS Corporation μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 2009.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο εκτιμήσεως του βαθμού συμμετοχής της προσφεύγουσας στην παράβαση, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το βάρος αποδείξεως που φέρει.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα για την περίοδο πριν την 1η Οκτωβρίου 2001 πρέπει να διαγραφεί λόγω παραγραφής.
5. Με τον πέμπτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένο υπολογισμό του προστίμου το οποίο επέβαλε στην προσφεύγουσα στο μέτρο που
 - η αξία των πωλήσεων που χρησιμοποίησε ώστε να καθορίσει το πρόστιμο το οποίο επρόκειτο να επιβάλει στην προσφεύγουσα ήταν ανακριβής,
 - εφάρμοσε εσφαλμένο συντελεστή λόγω διάρκειας, και
 - δεν αναγνώρισε τη συνδρομή ελαφρυντικής περιστάσεως προς όφελος της προσφεύγουσας.
6. Με τον έκτο λόγο η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, σε περίπτωση που το τελευταίο χορηγήσει μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην VISCAS Corporation, αποφαινόμενο επί προσφυγής που ενδεχομένως ασκήσει η επιχείρηση αυτή με αίτημα την ακύρωση του προστίμου το οποίο της επέβαλε η προσβαλλόμενη απόφαση ή την προσαρμογή του ποσού του, να χορηγήσει την ίδια μείωση και στην προσφεύγουσα.
7. Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, το πρόστιμο είναι προδήλως δυσανάλογο, υπερβολικό και ακατάλληλο και ότι, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία που του απονέμουν τα άρθρα 261 ΣΛΕΕ και 31 του κανονισμού 1/2003 να προσαρμόζει το ύψος του προστίμου, μειώνοντας σημαντικά το εν λόγω πρόστιμο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — ABB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-445/14)

(2014/C 303/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ABB Ltd (Ζυρίχη, Ελβετία) και ABB AB (Västerås, Σουηδία) (εκπρόσωποι: I. Vandenborre και S. Dionnet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως με το οποίο διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση στον τομέα των υπογείων και υποθαλασσίων ηλεκτρικών καλωδίων (υπερ)υψηλής τάσεως, στο μέτρο που η διαπίστωση αυτή εκτείνεται σε όλα τα έργα σχετικά με υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια τάσεως 110 kV και άνω (και όχι μόνο στα έργα υπογείων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως 220 kV και άνω),

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως με το οποίο διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση στον τομέα των υπογείων και υποθαλασσίων ηλεκτρικών καλωδίων (υπερ)υψηλής τάσεως, στο μέτρο που η διαπίστωση αυτή εκτείνεται σε όλα τα εξαρτήματα που αφορούν έργα υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως 110 kV και άνω (και όχι μόνο στα εξαρτήματα που αφορούν έργα υπογείων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως 220 kV και άνω),
- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως στο μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η συμμετοχή των προσφευγουσών στην παράβαση άρχισε την 1η Απριλίου 2000,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια).

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της οι οποίες απορρέουν από το βάρος αποδείξεως που φέρει και ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι η παράβαση καλύπτει όλα τα έργα σχετικά με υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια τάσεως 110 kV και άνω, μολονότι στον φάκελο της Επιτροπής περιέχονται σαφείς ενδείξεις ότι η παράβαση δεν εκτείνεται σε όλα τα έργα υπογείων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως έως και 220 kV.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της οι οποίες απορρέουν από το βάρος αποδείξεως που φέρει καθόσον κατέληξε ότι η συμμετοχή των προσφευγουσών στην εν λόγω παράβαση καλύπτει όλα τα έργα σχετικά με υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια τάσεως 110 kV και άνω.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η παράβαση εκτείνεται και σε όλα τα εξαρτήματα ηλεκτρικών καλωδίων που αφορούν έργα υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως 110 kV και άνω, μολονότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που περιέχονται στον φάκελο της Επιτροπής προκύπτει ότι η παράβαση εκτείνεται μόνο σε εξαρτήματα ηλεκτρικών καλωδίων που αφορούν έργα υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων τάσεως 220 kV και άνω.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες άρχισαν να μετέχουν στην παράβαση την 1η Απριλίου 2000.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας καθόσον διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες άρχισαν να μετέχουν στην παράβαση κατά το νωρίτερο δυνατό χρονικό σημείο.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

**Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2014 — Sumitomo Electric Industries και J-Power Systems κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-450/14)

(2014/C 303/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sumitomo Electric Industries Ltd (Οσάκα, Ιαπωνία) και J-Power Systems Corp. (Τόκιο) (εκπρόσωποι: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado και S. Völcker, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αυτή κρίνει τις προσφεύγουσες υπεύθυνες για ενιαία, σύνθετη και διαρκή παράβαση που περιλαμβάνει τη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής δομής και της δομής «Α/R» [μεταξύ τακτικών και συνδεδεμένων μελών], και επικουρικώς, να προβεί σε σημαντική μείωση του προστίμου,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 8, στοιχεία α' έως γ', της αποφάσεως, καθόσον κρίνει τις προσφεύγουσες υπεύθυνες για παράβαση κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 26ης Ιουνίου 2006 και 10 Απριλίου 2008,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2, περίπτωση ιγ', της αποφάσεως της Επιτροπής και να μειώσει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερος περιορισμένη συμμετοχή των προσφευγουσών κατά το διάστημα μεταξύ 26ης Ιουλίου και 10ης Απριλίου 2008, και
- να ακυρώσει την απόφαση στο σύνολό της, διότι στηρίζεται σε καθοριστικό βαθμό επί αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν παρανόμως στις εγκαταστάσεις της Nexans SA και της Nexans France,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη ενιαίας, σύνθετης και διαρκούς παραβάσεως σχετικής με συμφωνία μεταξύ Ασιατών και Ευρωπαίων παραγωγών να μην δραστηριοποιούνται οι μεν στις περιοχές των δε και αντιστρόφως, και με συμφωνία κατανομής έργων μεταξύ των ευρωπαϊκών εταιριών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ).
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική και νομική πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον τη συμμετοχή των προσφευγουσών καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του προστίμου που επέβαλε στις προσφεύγουσες, διότι το επιβληθέν πρόστιμο δεν ανταποκρίνεται στη βαρύτητα της παραβάσεως και τον ιδιαίτερος περιορισμένο των προσφευγουσών για μεγάλο διάστημα της παραβάσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση ουσιώδους τύπου και προσβολή δικαιωμάτων άμυνας, καθώς η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε καθοριστικό βαθμό επί αποδεικτικών στοιχείων τα οποία αποκτήθηκαν παρανόμως από την Επιτροπή κατά τη διενέργεια ελέγχων στις εγκαταστάσεις της Nexans.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Fujikura κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-451/14)

(2014/C 303/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fujikura Ltd (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: L. Gyselen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μειώσει το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχείο ιε', της προσβαλλόμενης αποφάσεως για την άμεση συμμετοχή της στη σύμπραξη κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 18ης Φεβρουαρίου 1999 και 30ής Σεπτεμβρίου 2001,
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ιστ', της αποφάσεως, στο μέτρο που κρίνει ότι η Fujikura ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Viscas για το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2005 και 28ης Ιανουαρίου 2009,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα .

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι κακώς η Επιτροπή περιέλαβε στην αξία των πωλήσεων που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου τις ανεξάρτητες πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι μητρικές εταιρίες της Viscas το 2004. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συμμετείχε στην εικαζόμενη σύμπραξη μόνο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2001 και ότι οι ανεξάρτητες πωλήσεις που πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια του 2004 δεν καλύπτονται από τη σύμπραξη.
2. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου το περιορισμένο ειδικό βάρος που είχαν οι ιαπωνικές επιχειρήσεις στη σύμπραξη. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, δεδομένων των σημαντικών τεχνικών και εμπορικών εμποδίων που αντιμετώπιζε για την είσοδό της στην Ευρώπη, η ανάληψη εκ μέρους της της δεσμεύσεως περί μη ανταγωνισμού εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) δεν ασκούσε επιρροή στην αποτελεσματικότητα των συμφωνιών των Ευρωπαίων παραγωγών σχετικά με την κατανομή της πελατείας εντός του ΕΟΧ. Επομένως, η Επιτροπή έπρεπε να διαφοροποιήσει ακόμη περισσότερο τους συντελεστές βαρύτητας που χρησιμοποίησε για τα πρόστιμα που επέβαλε αφενός στην προσφεύγουσα (ή σε άλλους προμηθευτές από την Ασία) και αφετέρου στους Ευρωπαίους προμηθευτές.
3. Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται ως μητρική εταιρία για το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Viscas και για το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2005 και εντεύθεν. Κατά την προσφεύγουσα, όταν η Viscas έγινε λειτουργικά αυτόνομη κοινή επιχείρηση τον Ιανουάριο του 2005, οι νομικοί δεσμοί μεταξύ της Viscas και της προσφεύγουσας (π.χ. υποβολή εκδόσεων ή αναφορών), οι οργανωτικοί (π.χ. απόσπαση διευθυντών πλήρους απασχολήσεως) και οι οικονομικοί (π.χ. εγγύηση για δανεισμό), εξασθένισαν σε τέτοιο βαθμό, ώστε η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να κρίνει ότι η προσφεύγουσα εξακολουθούσε να ασκεί αποφασιστικής φύσεως επιρροή επί της Viscas κατά το χρονικό διάστημα της παραβάσεως που εκτείνεται από τον Ιανουάριο του 2005 μέχρι τον Ιανουάριο του 2009.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2014 — Pannonhalmi Főapátság κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-453/14)

(2014/C 303/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: D. Sobor, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση MS/sd [IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, καθόσον θέτει στο αρχείο την αναφορά που υποβλήθηκε στην υπόθεση Κάστρο Λόνγκα του Rusovce (Σλοβακία),
- να διατάξει την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να εξετάσει την αναφορά και να λάβει κάθε μέτρο που απαιτεί ο νόμος,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή Αναφορών παρέβη τους διαδικαστικούς κανόνες καθότι δεν αιτιολόγησε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 201, παράγραφος 8, του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι αναφορές που κρίνονται απαράδεκτες από την επιτροπή αρχειοθετούνται με κοινοποίηση στους αναφέροντες της αποφάσεως και των λόγων αυτής. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, αντιθέτως προς τη διάταξη του άρθρου αυτού, το καθού δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι το περιεχόμενο της αναφοράς δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Ένωσης. Η προσφεύγουσα επικαλείται, επίσης, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-308/07, Tegebauer κατά Κοινοβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2011 (Συλλογή 2011, σ. II-279).

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2014 — ΑΕΤΜΔ κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-460/14)****(2014/C 303/51)****Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Association européenne des transformateurs de maïs doux (ΑΕΤΜΔ) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Willems, S. De Knop και J. Charles, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 307/2014, σχετικά με την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 875/2013 για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές παρασκευασμένου ή διατηρημένου γλυκού καλαμποκιού σε κόκκους, καταγωγής Ταϊλάνδης, μετά την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009,
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο να διορθώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 875/2013, ενόψει της ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 307/2004,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο προβάλλεται ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 1225/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, καθώς δεν έσφαλαν κατά την εκτίμηση του αν οι εγχώριες πωλήσεις της εταιρίας River Kwai International Food Industry πραγματοποιήθηκαν υπό κανονικές συνθήκες εμπορίας και, ως εκ τούτου, μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των πωλήσεων της River Kwai International Food Industry.
2. Με το δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 1225/2009 του Συμβουλίου, καθώς δεν προέβησαν σε εύλογη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής της River Kwai International Food Industry και της κανονικής αξίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 1225/2009 του Συμβουλίου, διότι δεν έλαβαν δεόντως υπόψη τους την μεταβολή του περιθωρίου ντάμπινγκ της River Kwai International Food Industry ούτε ότι η μεταβολή αυτή έχει παγιωθεί.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν τα άρθρα 19, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009 του Συμβουλίου, διότι δεν παρέσχον στην προσφεύγουσα συνοπτική έκθεση των αποδεικτικών στοιχείων βάσει των οποίων επιδίωκαν τη μεταβολή του περιθωρίου ντάμπινγκ της River Kwai International Food Industry και δεν γνωστοποίησαν στην προσφεύγουσα τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευαν να τροποποιήσουν τον δασμό αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί στη River Kwai International Food Industry.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2014 — Österreichische Post κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-463/14)**

(2014/C 303/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Österreichische Post (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. Schatzmann και J. Bleckmann)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C (2014) 2093 της Επιτροπής, στο μέτρο που ορίζει ότι η οδηγία 2004/17/EK πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται επί των συμβάσεων αναδόσεως για την παροχή των μη αναριθμούμενων στο άρθρο 1 της εκτελεστικής αποφάσεως ταχυδρομικών υπηρεσιών, των οποίων την απαλλαγή ζήτησε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 30, παράγραφος 6, της οδηγίας 2004/17/EK·
- επικουρικός, εφόσον κριθεί ότι είναι अपараδέκτη τυχόν προσφυγή που στρέφεται κατά τμήματος μόνον της ως άνω αποφάσεως, να ακυρώσει την τελευταία στο σύνολό της, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης ερμηνεύοντας και εφαρμόζοντας εσφαλμένως την οδηγία 2004/17/ΕΚ, σε σχέση με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες οι οποίες δεν απαριθμούνται στο άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι οι παρεχόμενες από αυτήν ταχυδρομικές υπηρεσίες εκτίθενται απευθείας σε επαρκή ανταγωνισμό, με συνέπεια να πληρούνται οι προϋποθέσεις απαλλαγής δυνάμει του άρθρου 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/17. Επίσης, κατά την άποψη πάντοτε της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τα κριτήρια και τις μεθόδους που προβλέπονται στο δικαίωμα της Ένωσης και έχουν τεθεί με τη νομολογία σχετικά με τον ορισμό της σχετικής αγοράς.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι συντρέχει περίπτωση παραβάσεως ουσιώδους τύπου, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι παραβίασε θεμελιώδεις διαδικαστικές εγγυήσεις καθόσον, μη αντικρούοντας τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα και τα προσκομισθέντα από αυτήν αποδεικτικά στοιχεία, το θεσμικό όργανο προσέβαλε το δικαίωμά της ακρόασεως.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2014 — Stavvytskyi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-486/14)**

(2014/C 303/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Edward Stavvytskyi (Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Grayston, Solicitor, P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta και M. Gambardella, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 111, σ. 91), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 111, σ. 33), καθόσον με τις εν λόγω πράξεις ενεγράφη το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως περί παραβάσεως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθώς και παράβαση των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους: προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως, παραβίαση της υποχρεώσεως γνωστοποίησης, ελλιπή αιτιολόγηση, προσβολή του δικαιώματος άμυνας, πεπλανημένη νομική βάση, και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν ακροάθηκε τον προσφεύγοντα και ότι κανένα στοιχείο δεν μπορεί να δικαιολογήσει το γεγονός αυτό. Περαιτέρω, το Συμβούλιο δεν γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα τις προσβαλλόμενες πράξεις, και, πάντως, οι πράξεις αυτές ήταν ελλιπώς αιτιολογημένες. Ουδεμία απάντηση υπήρξε από μέρους του Συμβουλίου στα αιτήματα περί προσβάσεως σε πληροφορίες και έγγραφα. Δια των παραλείψεων αυτών, το Συμβούλιο έθιξε το δικαίωμα άμυνας του προσφεύγοντος, στον οποίο δεν δόθηκε η δυνατότητα να επιχειρηματολογήσει αποτελεσματικώς κατά των πορισμάτων του Συμβουλίου, δεδομένου ότι τα εν λόγω πορίσματα αποκρύφτηκαν από τον προσφεύγοντα. Επιπροσθέτως, τα ληφθέντα από το Συμβούλιο μέτρα δεν αποτελούν μέτρα εξωτερικής πολιτικής, αλλά, αντιθέτως, συνιστούν διεθνή συνεργασία στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, και, ως εκ τούτου, ελήφθησαν με εσφαλμένη νομική βάση. Τέλος, τα επίμαχα μέτρα του Συμβουλίου ελήφθησαν χωρίς να συνεκτιμηθούν σχετικά πραγματικά περιστατικά, καθώς και η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με τις ποινικές διαδικασίες στην Ουκρανία, ιδίως σε σχέση με τη δίωξη τέως κυβερνητικών στελεχών.

Αγωγή της 1ης Ιουλίου 2014 — Vidmar κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-507/14)

(2014/C 303/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Vedran Vidmar (Ζάγκρεμπ, Κροατία), Saša Čaldarević (Ζάγκρεμπ), Irena Glogovšek (Ζάγκρεμπ), Gordana Grancarić (Ζάγκρεμπ), Martina Grgec (Ζάγκρεμπ), Ines Grubišić (Vranjic, Κροατία), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Κροατία), Zlatko Ilak (Samobor, Κροατία), Mirjana Jelavić (Virovitica, Κροατία), Romuald Kantoci (Pregrada, Κροατία), Sijetlana Klobučar (Ζάγκρεμπ), Ivan Kobaš (Županja, Κροατία), Zlatko Kovačić (Sesvete, Κροατία), Tihana Kušeta Šerić (Split, Κροατία), Damir Lemaić (Ζάγκρεμπ), Željko Ljubičić (Solin, Κροατία), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Κροατία), Martina Majcen (Krapina, Κροατία), Višnja Merdžo (Rijeka, Κροατία), Tomislav Perić (Ζάγκρεμπ), Darko Radić (Ζάγκρεμπ), Damjan Saridžić (Ζάγκρεμπ), Darko Graf (Ζάγκρεμπ) (εκπρόσωπος: D. Graf, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να καταδικάσει, με παρεμπόδιση απόφαση, με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αποζημίωση, βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, παράγραφος 2, για το σύνολο της περιουσιακής ζημίας που προκάλεσε σε όλους τους ενάγοντες κατά το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως ότου οι ενάγοντες θα αρχίσουν να ασκούν τα καθήκοντά τους ως αρμόδιοι για την εκτέλεση δημόσιοι υπάλληλοι, συμφώνως προς τα οριζόμενα στο άρθρο 36, παράγραφος 1, και το παράρτημα VII, σημείο 1, της Πράξεως Προσχώρησης, η οποία δεσμεύει νομικώς τα 28 κράτη που υπέγραψαν τη Συνθήκη σχετικά με την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της Επιτροπής από τις 9 Δεκεμβρίου 2011, λόγω του ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αθέτησε το καθήκον παρακολούθησής εκ του συνεγγυς (monitoring) που απορρέει από το άρθρο 36, παράγραφοι 1 και 2, της Πράξεως Προσχώρησης της υποχρέωσης της Δημοκρατίας της Κροατίας να διασφαλίσει την έναρξη των καθηκόντων των αρμόδιων για την εκτέλεση Κροατών δημοσίων υπαλλήλων από 1ης Ιανουαρίου 2012, υποχρέωση που η Δημοκρατία της Κροατίας είχε αναλάβει κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο κεφάλαιο 23, «Δικαιοσύνη και θεμελιώδη δικαιώματα», και η οποία προβλέπεται στο παράρτημα VII, σημείο 1 της Πράξεως Προσχώρησης «Ειδικές δεσμεύσεις που ανέλαβε η Δημοκρατία της Κροατίας κατά τις ενταξιακές της διαπραγματεύσεις», το οποίο ορίζει τα εξής: «1. να εξακολουθήσει να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή της στρατηγικής και του σχεδίου δράσης της για τη δικαστική μεταρρύθμιση.»

— να αναστείλει τη συζήτηση σχετικά με το ύψος της συνολικής περιουσιακής ζημίας την ανόρθωση της οποίας ζητούν οι ενάγοντες από την Ευρωπαϊκή Ένωση με την υπό κρίση αγωγή έως ότου η παρεμπόδιση απόφαση που αναφέρθηκε στο πλαίσιο του πρώτου αιτήματος των εναγόντων αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου,

- αφότου η παρεμπόμπουσα απόφαση που αναφέρθηκε στο πλαίσιο του πρώτου αιτήματος των εναγόντων αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το ύψος της συγκεκριμένης αξιώσεως, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αποζημίωση για την ανόρθωση της περιουσιακής ζημίας που υπέστη καθένα από τους ενάγοντες λόγω της παράνομης παραλείψεως της Επιτροπής που αναλύθηκε στο πλαίσιο του πρώτου αιτήματος των εναγόντων, ήτοι, του συνόλου της θετικής ζημίας (*damnum emergens*) και του συνόλου του διαφυγόντος κέρδους (*lucrum cessans*) των εναγόντων, κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2012 έως την ημέρα κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο θα υποβάλει στα Υπουργεία Οικονομικών και Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Κροατίας τις σχετικές αιτήσεις, και συγκεκριμένα ποσού ύψους 600 000,00 ευρώ ανά ημερολογιακό έτος και ενάγοντα, πλέον τόκων υπερημερίας 12 %, οι οποίοι πρέπει να υπολογισθούν ως εξής:
- όσον αφορά την ανόρθωση της θετικής ζημίας από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως ότου καταβληθεί η αποζημίωση,
- όσον αφορά την ανόρθωση του διαφυγόντος κέρδους των εναγόντων το 2012, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως ότου καταβληθεί η αποζημίωση,
- όσον αφορά την ανόρθωση του διαφυγόντος κέρδους των εναγόντων το 2013, από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως ότου καταβληθεί η αποζημίωση,
- όσον αφορά την ανόρθωση του διαφυγόντος κέρδους των εναγόντων το 2014, από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως ότου καταβληθεί η αποζημίωση,
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει σε καθένα από τους ενάγοντες τα έξοδα που αντιστοιχούν στην παρούσα δίκη, αφότου η παρεμπόμπουσα απόφαση που αναφέρθηκε στο πλαίσιο του πρώτου αιτήματος των εναγόντων αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το ύψος της συγκεκριμένης αξιώσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους οι ενάγοντες προβάλλουν ισχυρισμούς οι οποίοι είναι κατ' ουσίαν ανάλογοι των προβληθέντων στην υπόθεση T-109/14, *Škugor κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142, σ. 38.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2014 — Staywell Hospitality Group κατά ΓΕΕΑ — Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Υπόθεση T-510/14)

(2014/C 303/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Σίδνεϋ, Αυστραλία) (εκπρόσωπος: D. Farnsworth, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sheraton International IP LLC (Stamford, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών της 30ής Απριλίου 2014 στην υπόθεση R 240/2013-5, καθώς και στην υπόθεση R 303/2013-5 κατά το μέτρο που αφορά την υπόθεση R 240/2013-5, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PARK REGIS» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 43 — Υπ' αριθ. 9 488 933 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Sheraton International IP LLC

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα εικονιστικά και λεκτικά σήματα «ST. REGIS» για υπηρεσίες των κλάσεων 36, 42 και 43, το καταχωρισμένο στο διεθνές μητρώο λεκτικό σήμα «ST. REGIS», του οποίου η προστασία έχει επεκταθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση για υπηρεσίες της κλάσεως 36, καθώς και τα ευρέως γνωστά στην Ευρωπαϊκή Ένωση εικονιστικά και λεκτικά σήματα «ST. REGIS»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε τις προσφυγές

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2014 — GreenPack κατά ΓΕΕΑ (greenpack)

(Υπόθεση T-513/14)

(2014/C 303/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GreenPack GmbH (Henningsdorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Ruess και A. Doepner-Thiele, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση R2324/2013-1, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «greenpack» για προϊόντα της κλάσεως 9 — υπ' αριθ. 11 926 706 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2014 — Hisravima κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-514/14)

(2014/C 303/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hisravima, SL (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Ward, A. Barba και J. Torrecilla, abogados)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, καθόσον διαπιστώνεται η ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως και διατάσσεται η ανάκτηση αυτής από τους επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού·
- επικουρικώς, να κάνει δεκτά τα αιτήματα της προσφυγής και να καταστήσει ανενεργή την περί ανακτήσεως της ενισχύσεως διαταγή του άρθρου 4, παράγραφος, 1, in fine, της αποφάσεως, διότι παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον δεν μπορεί να διαταχθεί η ανάκτηση της ενισχύσεως πριν την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της από 21 Σεπτεμβρίου 2011 αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας· επιπλέον, να δεχτεί ότι υφίσταται δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ομίλων οικονομικού σκοπού που πληρούσαν τις αντικειμενικές προϋποθέσεις ώστε να τους εφαρμοστούν τα επίμαχα φορολογικά πλεονεκτήματα πριν τη δημοσίευση της αποφάσεως του 2006 στην Επίσημη Εφημερίδα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως και να διαπιστώσει ότι δεν είναι σύμφωνη προς το δίκαιο η διαλαμβανόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις 263 και 167 της αποφάσεως μεθοδολογία, η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του προσβαλλομένου κέρδους που οι επενδυτές οφείλουν να επιστρέψουν, το οποίο πρέπει να επαναυπολογισθεί λαμβανομένων υπόψη ορισμένων εκπτώσεων·
- να ακυρώσει μερικώς το άρθρο 4.1 της αποφάσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέπεσε καταφανώς σε υπέρβαση εξουσίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, κηρύσσοντας άκυρες, στο άρθρο 4.1 της αποφάσεως, τις συμβατικές ρήτρες που προέβλεπαν αποζημίωση υπέρ των επενδυτών σε περίπτωση που η Επιτροπή έκρινε ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα του ισπανικού συστήματος χρηματοδοτικής μισθώσεως αποτελούσαν παράνομη κρατική ενίσχυση, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα των προβληθέντων στις υποθέσεις T-401/14, Duro Felguera κατά Επιτροπής, T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής και T-500/14, Derivados del Flúor κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2014 — Grupo Morera & Vallejo και DSA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-519/14)

(2014/C 303/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Grupo Morera & Vallejo, SL (Σεβίλλη, Ισπανία), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez και G. Canalejo Lasarte, abogados)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, καθόσον διαπιστώνεται η ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως και διατάσσεται η ανάκτηση αυτής από τους επενδυτές·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2 και 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως, καθόσον αυτή ταυτίζει τους επενδυτές με τους δικαιούχους που πρέπει να επιστρέψουν τη φερομένη ενίσχυση·
- επικουρικώς, να καταστήσει ανενεργή την περί ανακτήσεως της ενισχύσεως διαταγή που απευθύνεται στους επενδυτές στο άρθρο 4, παράγραφος, 1, in fine, διότι παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον δεν μπορεί να διαταχθεί η ανάκτηση της ενισχύσεως σε ημερομηνία προγενέστερη της ημερομηνίας δημοσίευσής της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως και να διαπιστώσει ότι δεν είναι σύμφωνη προς το δίκαιο η διαλαμβανόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις 263 και 167 της αποφάσεως μεθοδολογία, η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του προβαλλομένου κέρδους που οι επενδυτές οφείλουν να επιστρέψουν, το οποίο πρέπει να επαναυπολογισθεί λαμβανομένων υπόψη ορισμένων εκπτώσεων·
- να διαπιστώσει το ανυπόστατο ή, εναλλακτικώς, να ακυρώσει μερικώς το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως σχετικά με την απαγόρευση «μεταβιβάσεως του βάρους της ανακτήσεως σε άλλα πρόσωπα», στο μέτρο που πρόκειται για δήλωση απαγορεύσεως ή προβαλλομένης ακυρότητας των συμβατικών ρητρών περί αναζήτησεως σε βάρος των τρίτων ποσών που οι επενδυτές πρέπει να επιστρέψουν στο Ισπανικό Δημόσιο, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα των προβληθέντων στις υποθέσεις T-401/14, Duro Felguera κατά Επιτροπής, T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής και T-500/14, Derivados del Flúor κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2014 — bd breyton-design κατά ΓΕΕΑ (RACE GTP)

(Υπόθεση T-520/14)

(2014/C 303/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: bd breyton-design GmbH (Stockach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Raab και H. Lauf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Μαρτίου 2014, στην υπόθεση R 1230/2013-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «RACE GTP» για προϊόντα της κλάσεως 12 — αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 11 018 918

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, καθώς και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2014 — Compagnie générale des établissements Michelin κατά ΓΕΕΑ — Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Υπόθεση T-525/14)

(2014/C 303/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Γαλλία) (εκπρόσωπος: L. Carlini, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Continental Reifen Deutschland GmbH (Ανόβερο, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 5ης Μαΐου 2014 στην υπόθεση R 1522/2013-4·
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, σε περίπτωση που παρέμβει.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «XKING» για προϊόντα της κλάσεως 12 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 10 644 821

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικά σήματα υπ' αριθ. 5 293 782 και 5 560 396, εθνικά σήματα και διεθνείς καταχωρίσεις

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Έκανε δεκτή τη ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2014 — Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)**(Υπόθεση T-526/14)**

(2014/C 303/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Matratzen Concord GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: I. Selting, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mariano Barranco Rodriguez και Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση R 1523/2013-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα καθώς και σε κάθε δαπάνη που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «Matratzen Concord» για προϊόντα των κλάσεων 10, 20, 24 και 35 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 10 359 404

Δικαιούχοι του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Mariano Barranco Rodriguez και Pablo Barranco Schnitzler

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: εθνικό λεκτικό σήμα «MATRATZEN» για προϊόντα των κλάσεων 20 και 35

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, καθώς και των άρθρων 41, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2014 — Information Resources κατά ΓΕΕΑ (Growth Delivered)**(Υπόθεση T-528/14)**

(2014/C 303/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Information Resources, Inc. (Σικάγο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: C. Schulte, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Μαΐου 2014 στην υπόθεση R 1777/2013-4, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Growth Delivered» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42

Απόφαση του εξεταστή: Απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για το σήμα.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2014 — adp Gauselmann κατά ΓΕΕΑ (Multi Win)

(Υπόθεση T-529/14)

(2014/C 303/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση R1326/2013-1, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Multi Win» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 28 και 41 — υπ' αριθ. 11 206 364 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2014 — Verein StHD κατά ΓΕΕΑ (αναπαράσταση μαύρου φιόγκου)**(Υπόθεση T-530/14)**

(2014/C 303/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. Brauns, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη μερική απόρριψη της υπ' αριθ. 11 624 483 καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, της 13ης Αυγούστου 2013, και την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 5ης Μαΐου 2014, στην υπόθεση R 1940/2013-4,
- να κρίνει ότι επιτρέπεται η καταχώριση του υπ' αριθ. 11 624 483 κοινοτικού σήματος (επίσης) για τις ακόλουθες υπηρεσίες:

35: συλλογή και συγκέντρωση άρθρων του Τύπου ανά θέμα· μετάδοση διαφημιστικών αγγελιών· διανομή διαφημιστικού υλικού (φυλλάδια, προσπέκτους, έντυπα, δείγματα προϊόντων)·

41: εκδόσεις κειμένων και βιβλίων· υπηρεσίες δημοσίων σχέσεων σε σχέση με το θέμα «θάνατος» μέσω εκδηλώσεων όπως σεμιναρίων, ταξίδια για εκμάθηση γλωσσών και λοιπές εκδηλώσεις με στόχο την κατάρτιση· έκδοση και δημοσίευση έντυπου υλικού σε σχέση με το θέμα «θάνατος»·

44: φαρμακευτική συμβουλευτική· βοήθεια ιατρική· υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε θέματα υγείας· ιατρική νοσηλεία· θεραπευτικές υπηρεσίες· υπηρεσίες ψυχολόγου·

45: υπηρεσίες προσωπικού και κοινωνικού χαρακτήρα προσφερόμενες από τρίτους προς κάλυψη ατομικών αναγκών, μεταξύ άλλων, οικογενειακή μέριμνα, φροντίδα κατά τη νοσηλεία, μέριμνα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ευθανασία, επικουρούμενος θάνατος, φροντίδα κατά τον θάνατο, φροντίδα κατά τον θάνατο μέσω υποστήριξης, ανακούφιση και στήριξη για τους οικείους και τους βοηθούς, παροχή γενικών προσωπικών συμβουλών για τη ζωή με ειδική έμφαση στο θέμα «θάνατος», υπηρεσίες ημέρας, νυκτερινή επίσηση, φροντίδα παρεχόμενη σε εικοσιτετράωρη βάση, παροχή υπηρεσιών τις Κυριακές και τις αργίες, συμβουλευτικές δράσεις σε όλη την επικράτεια, δράσεις φροντίδας σε όλη την επικράτεια·

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής R 1940/2013-4, καθώς και στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που αναπαριστά μαύρο φιόγκο για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41, 44 και 45 — αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 11 624 483

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009,
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού 207/2009,
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2014 — Alsharghawi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-532/14)

(2014/C 303/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική) (εκπρόσωπος: Έ. Moutet, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις 2011/137/ΚΕΠΠΑ και 2011/178/ΚΕΠΠΑ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη αρμοδιότητας του Συμβουλίου να συμπεριλάβει τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, εφόσον το όνομά του δεν αναγράφεται στα υπ' αριθ. 1970 (2011) και 1973 (2011) ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, στο μέτρο που το Συμβούλιο περιορίζεται να στηριχθεί στα προπαρατεθέντα ψηφίσματα, χωρίς να λάβει υπόψη του την προσωπική κατάσταση του προσφεύγοντος.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας λόγω του ότι δεν διεξήχθη κατ' αντιμωλιαν διαδικασία.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, στο μέτρο που, επιβάλλοντας στον προσφεύγοντα περιοριστικά μέτρα, το Συμβούλιο περιόρισε παρανόμως την ελευθερία κινήσεώς του και το δικαίωμά του ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2014 — North Drilling κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-539/14)

(2014/C 303/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: North Drilling Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea και J. Iriarte Angel, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2014/222/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, καθόσον την αφορά και να απαλείψει το όνομά της από το παράρτημα της προαναφερθείσας αποφάσεως,
- να ακυρώσει το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 397/2014 του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, καθόσον την αφορά και να απαλείψει το όνομά της από το παράρτημα της προαναφερθείσας αποφάσεως,
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το Συμβούλιο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζονται οι προαναφερθείσες διατάξεις, δεδομένου ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίσθηκε η έκδοσή τους είναι αναληθή και δεν έχουν αποδειχθεί.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, στον βαθμό που η αιτιολογία των επίμαχων διατάξεων είναι εσφαλμένη όσον αφορά την NDC, καθότι είναι όχι μόνον αβάσιμη αλλά και ασαφής, γενικόλογη και αόριστη, παρακλύδοντας κατά τον τρόπο αυτό, την κατά τον δέοντα τρόπο ανάπτυξη της άμυνας της προσφεύγουσας.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, όσον αφορά την αιτιολογία των προαναφερθεισών διατάξεων, τη μη απόδειξη των προβαλλόμενων αιτιάσεων και τα δικαιώματα άμυνας και ιδιοκτησίας, στον βαθμό που δεν τηρήθηκαν η απαίτηση αιτιολογήσεως και η ανάγκη προσκομίσεως πραγματικών αποδείξεων, πράγμα που ασκεί επιρροή στα λοιπά δικαιώματα.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά κατάχρηση εξουσίας, στον βαθμό που υπάρχουν αντικειμενικά, συγκεκριμένα και συγκλίνοντα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το Συμβούλιο, κάνοντας κατάχρηση της θέσεώς του και κατά δόλιο τρόπο, επεδίωξε σκοπούς διαφορετικούς από αυτούς που δηλώνει μέσω της επιβολής των κυρώσεων.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων, στον βαθμό που αυτές ερμηνεύθηκαν και εφαρμόστηκαν κατά τρόπο εσφαλμένο και διασταλτικό, πράγμα που δεν επιτρέπεται σε περίπτωση διατάξεων που επιβάλλουν κυρώσεις.
6. Ο έκτος λόγος βασίζεται σε προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, στον βαθμό που επιβλήθηκαν περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό, χωρίς να υφίσταται πραγματικός δικαιολογητικός λόγος και να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας.
7. Ο έβδομος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, στον βαθμό που εδίγη η ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας χωρίς να υπάρχουν λόγοι προς τούτο.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2014 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris κατά ΓΕΕΑ — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Υπόθεση T-541/14)

(2014/C 303/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Ιταλία) (εκπρόσωπος: D. Russo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Μαΐου 2014 στην υπόθεση R 917/2013-4, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ILLIRIA» για «οίνο» της κλάσεως 33 — υπ' αριθ. 10 599 033 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 299 653 κοινοτικό λεκτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απέρριψε την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και έκανε δεκτή την ανακοπή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014 — Makhlouf κ.λπ. κατά Συμβουλίου
(Ενωθείσες υποθέσεις T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 έως T-102/12 και T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 290 της 1.10.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2014 — *Gemeente Bergen op Zoom* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-641/13) ⁽¹⁾

(2014/C 303/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 31 της 1.2.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2014 — *José Manuel Baena Grupo* κατά ΓΕΕΑ — *Neuman* (Καθιστή μορφή)

(Υπόθεση T-28/14) ⁽¹⁾

(2014/C 303/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 78 της 15.3.2014.

